

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephi Ripamontii E Collegio Ambrosiano Historiarvm Ecclesiae Mediolanensis Decas ...

Pars Altera Libri XVIII

Ripamonti, Giuseppe

Mediolani, 1625

Index Rervm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11182

I N D E X

R E R V M.

LIBER I.

- Chrysolai Archiepiscopi Mediol. nomen ab iniuria & errore vindicatum pag. 3.
Iniuriæ errorisq; eius origo ibidem.
Chrysolai litteræ, & vsus rerum ibidem.
Legatus Constantinopolim mittitur. pag. 4.
Disputat coram Imperatore conuellitq; prauum dogma Græcorum. pag. 5.
Dogmatis eius authores Chrysolauum libellis in-
festantur. pag. 6.
Chrysolai culpa quaenam fuerit. ibidem
Chrysolao Archiep. Iordanes Cliuius opponitur; & certamen inter
eos. pag. 7.
Iordanes à Chrysolao victus & exul Madoetiae subsistit. ibidem.
Mediolanenses Hierosol. expeditionē tentant. ibidem.
Hierosolymitani ordinis opulentia apud Mediol. vnde initium sum-
pserit. pag. 8.
Natum esse Antichristum Episcopus Florentinus concionatur, & cre-
dunt Mediolanenses pag. 8.
Ei opinioni confutandæ concilium habetur. pag. 9.
Henrici Imperatoris exitus ob iniurias in Ecclesiam. ibidem.
Eius morte Mediolanenses libertatem vsurpant. pag. 10.
Ea libertas damnosa Eccle. Mediolanensi. ibidem.
Mediolanenses populo Derthonensi suppetias ferunt aduersus Tici-
nenses pag. 11.
Ticinenses ob eam rem arma in Metropolim vertunt duce Vidone Epi-
scopo. ibid.
Captus is ad Vbertum Archiep. adducitur. ibidem.
Ceteri primores illius vrbs capti item & cum ignominia dimissi.
ibidem.
Mediolanenses parta de Cremonensibus victoria, Ciuitati ei igno-
sunt. pag. 12.
Chrysolaus Archiep. Henricum Imperatorem coronauit; & comes
Romana

I N D E X

- Romam proficiscitur ibidem.
- Periclitantem Romae Henricum Otho Mediolanensis Chrysolai affe-
cla seruat. pag. 13.
- Suspicio de Chrysolao Archiep. ibid.
- Mediolanenses Insubriae sibi Imperium quaerunt, & contempto Cae-
sare subigunt laudem. Pomp. ibidem.
- Duras ei ciuitati leges dicunt. 14.
- Ardericum eius vrbis Episcop. ad sedis Ap. auctoritatem adiungunt.
ibidem.
- Diffidium Eccl. Mediol. componitur Concilij Lateran. auctoritate,
Iordanesq; reuocatur. pag. 16.
- Iordanes reuocatus Concilium prouinciale habet, adestq; Apostoli-
cae sedi contra Caesarem. 17.
- Iordanis mors, instituta, & iuncta cum Matilde vires, aduersus Henr.
pag. 17.
- Mathildis, genus & pia. facta pag. 18.
- Paschalis Pontif. de Monasterio Cairatense decretum ibidem.
- Incendia Mediolani crebra. ibidem.
- Mediolanum vetus & Mediolanum nouum. pag. 19. & 20.
- Mediolani lex lata de ignibus. pag. 19.
- Ambrosius ex Templi max. Canonicis Chrysolao siue Iordani suc-
cedit si vera sunt Cronica Bossij. pag. 21.
- Chronographi eius dubia fides, & miracula suspecta. quae narrat.
pag. 22., & 23.
- Henricum Capiraneum Archiep. Iordani quidam sufficiunt. pag. 23.
- D. Bernardus repudiat Eccl. Mediol. Pontificatum. pag. 23.
- Officia eius in Mediol. Eccl. pag. 24.
- D. Bernardi Epistolae Mediolanensem Historiam illustrent, & ple-
raq; inde petita. pag. 24.
- Apostolicae Sedis indulgentia erga Mediol. pag. 25.
- Romana legatio Mediolanum missa. pag. 25.
- Minæ, preces, exprobatio legatorum ibidem.
- D. Bernardus Eccl. Mediol. gratulatur sanas iam mentes pag. 28.
- D. Bernardus à Clero populoq; Mediolanensi. separatim inuitatus, &
responsa Patris pag. 29.
- D. Bernardi res gestae. pag. 30.
- D. Bernardus Mediol. venit pag. 31.
- D. Bernardus Mediol. proficiscens. periculum vitat pag. 31.
- D. Bernardus sponte sua, an Pont. iussu Mediolanum. venerit, am-
biguum pag. 32.
- Cardinales duo cum D. Bernardo Mediolanum venere ibidem. D.

R E R V M.

- D. Bernardus quomodo Mediolani acceptus. pag. 33.
 D. Bernardi aduentu phanatici pleriq; sanantur pag. 34.
 D. Bernardi aduentum Mediolanenses expetiuerunt, vt eius opera constituerent imperium. pag. 34.
 Nouocomensi populo post cladem illatam Mediolanenses pacem dare vltro concupierunt. pag. 35. & quam varia sorte cum ea ciuitate dimicatum. ibidem.
 Ticinensibus item post ancipites rerum euentus graui clade afflictis, ignoscere volebant, & quomodo. pag. 37.
 Cum Placentinis & Genuensibus quaerebant eandem honestae pacis viam ibidem.
 Genuenses exempti Metropoli per Innocentium II. ibidem.
 Artes et consilia Mediolanensium, quibus D. Bernardum apud Ciuitates adhibere pacificatorem pag. 38.
 Quam aptus ei negotio Pater & quam opportuna ea res ibidem.
 Anselmus Pulterula repudiatum a D. Bernardo Pontificatum gessit. pag. 39.
 Eius Archiepiscopi nobilitas, factiosusq; animus, & inimiticiae cum Pontif. Max. ibidem.
 Diffidium in Eccl. Mediolanensem nouum inducit. pag. 40.
 In eo diffidio, qui status Urbis. pag. 41.
 Archiepiscopus Pulterula ob Pontificias diras a suis deseritur, loco deijcitur. ibidem.
 Ribaldus ei suffectus populi suffragijs ibidem.
 Ob eam mutationem irritati animi, ciuitas inquieta, infensi mutuis odijs omnes. pag. 42.
 Mediolanensium apud Cardinales Legatos ambitus & corruptelae legationis pag. 43.
 D. Bernardi simplicitas ab Cardinalium & Aulae ingenijs diuersa. pag. 44.
 D. Bernardi contio aduersus Mediolanensium artes omnemq; dominantium prudentiam. pag. 45. & seq.
 Populi Mediolanensis concursus ad D. Bernardum. pag. 48.
 Quae D. Bernardus miracula Mediolani interim patravit. ibidem. & seq.
 D. Bernardus peragrata Insubria, ciuitates Metropoli conciliat, constituitq; Metropolim ipsam sedis Ap. nomine, & quibus conditionibus. pag. 58.
 Cremonenses a D. Bernardo notati, quod eius publicae pacis exortes esse voluissent. pag. 57.

INDEX

- Mediolanenses pace confirmata timet Lotharij Imperatoris ob vetera iras eisq; D. Bernardus per Richizam Aug. cauet. pag. 60.
- Monasterij Claracuallis origo, nomen, opes. pag. 62.
- Monasterio ad Pontidam immunitas data per Mediolanenses in D. Bernardi gratiam. ibidem.
- Nomina nobilium qui scribendo affuerunt, cum immunitas ea daretur. ibidem.
- Iudibria rerum humanarum & nobilitatis inane nomen. 63. & 64.
- De Monasterio per D. Bernar. apud Mediol. instituto ambigua fama. pag. 65.
- Anselmi Pusterulę exilium Roma tutius quam meruerat superioris vite asperitate in multos. pag. 66. & 67.
- Secunda fama de fine eius pag. 67.
- Ribaldi Archiepiscopi Pontificatus, & sub eo disciplina Cleri Mediol. pag. 68.
- Ribaldus Broliensę xenodochium fundauit adiutore Cotifredo. pag. 69.
- Lotharium Imperatorem coronauit, & de origine moris eius ceremoniaq; coronandi hic Cæsares. pag. 70.
- Qui primi Coronam ferream hinc petierint. 71.
- Mediolanenses in centurias descripti nouo agmine ad vindicanda Hierosolyma proficiscuntur. pag. 72.
- Martini Turriani virtus in ea expeditione, & martirium. ibidem.
- Excidium vrbs Mediolani praefagia antecessere. pag. 73.
- Aenobarbi ira in Mediolanenses accensa duorum hominum querelis. pag. 74.
- Sicherius Aenobarbi legatus Mediol. spretus & prope violatus. p. 76.
- Laudensium paucor & fuga ob irritatos Aenobarbi denuntiatione Mediolanenses. pag. 77.
- Ciuitatum Insubriae nudata odia in Mediolanenses ad famam Aenobarbi aduenientis ibidem.
- Mediolanensium aduersus Aenobarbum simulatio. pag. 78. dolus, alius & obsequium rursus, dein bellum. pag. 79.
- Mediolanenses excidium Laudensibus parant, eorum turba supplex ad Archiep. Pironanum venit, & repudiatę preces. pag. 78.
- Cardinales duo pro Laudensibus irriti deprecatores. ibidem.
- Aenobarbi quantus exercitus, & quomodo dispositus ad vrbs. pag. 81.
- Mediolanensium vicissim aduersus hostem cum apparatus, & inclinatio rerum. pag. 82.

Pacem

R E R V M.

- Pacem ab victore Aenobarbo petunt impetrantq; & in quas leges
data. pag. 83.
Aenobarbi in Mediolanenses munera pag. 83.
Nova Mediolanensium in eum iniuriae pag. 84. direpta gaza, vio-
lati legati. pag. 84.
Aenobarbi ira ob eas iniurias, dissimulatio, & novus ad urbem
impetus. pag. 85.
Aenobarbus Victori Pseudopontifici contra Pontificem Alexandrum
fautor. pag. 86.
Concilio ad Ticinum eius rei causa indicto Pirouanus Archiep. non
adhibetur. pag. 87.

L I B E R II.

- C**Archenum Eccl. Mediol. attributum à Carolo Magno. pag. 89.
Eius arcis munimenta grande momentum, & abditum illuc Mediol.
timebantur rebelles. pag. 90.
Archiepiscopus ideo & primores cingunt obsidione castellum. p. 91.
Quia lente expugnabantur inclusi prospereq; defendebantur Aeno-
barbi subsidio, ad anathemata descensum. pag. 91.
Verba edicti, quo deuouit obsessos Archiepiscopus. ibidem.
Spreto apud rebelles anathemate, ut tota succedit illius Archiepisco-
pus, fugatq; Caesarianos. pag. 93.
Caesariani rursus auxilio obsessis veniunt fuganturq; iterum, & rebel-
les abiire. ibidem.
Archiepiscopus Herbe & Orfanico municipijs ob nauatam in eo dis-
crimine operam praemio perfoluit. pag. 94.
Aenobarbus Episcoporum ope reparat bellum aduersus Metropolit.
pag. 94.
Germaniae proceres ad excidium Urbis Mediolani relicta patria pro-
ficiscuntur. pag. 95.
Germanicus exercitus quo circa urbem ordine dispositus. pag. 96.
Aenobarbus habito ad laudem Pomp. conuentu per suae Sectae Epif-
copos Archiepiscoporum & Mediolanenses execratur. pag. 97.
Peste simul, & fame, & hostium impetu subacti Mediolanenses de-
ditionem properauere. pag. 97.
Vido Blanderati Comes author eius deditiois. pag. 98.
Pax rursus data Archiepiscopo populoq; Mediolanensi, & in quas le-
ges, ibidem.

Medi-

I N D E X

- Mediolanenses cum Archiep. supplices ad Aenobarbum accessere.
pag. 99.
- Aenobarbus Modoetiae ab Archiep. coronatur. pag. 99.
- Archiepiscopi Pirouani in Aenobarbum adulario. pag. 100.
- Mediolanensis Eccl. iura per eam adulationem oppressa. ibid.
- Aenobarbi concio ad suos de Metropoli delenda. 102. & seq.
- Mediolanenses egrediuntur vrbe delendamq; eam Aenobarbo relin-
quunt. pag. 104.
- Aenobarbus singulas vrbis partes ad excidium diuidit in ipsos Medio-
lanensium hostes; & quanta ea clades. pag. 105.
- Corpora trium Magorum, itemq; Geruasij & Protasij asportata in Ger-
maniam. pag. 106. ac de ea re, Corij testimonium. ibid.
- De Vrbis excidio fama anceps. pag. 107.
- Euerfa vrbe Aenobarbus agrum in sex partes diuidit. pag. 108.
- Alicus Caesaris in Italia vicarius pag. 108.
- Caspar Aliatensis ab eodem datus, qui nouos in agro Mediolanensi
scribas institueret. ibid.
- Status rerum post excidium vrbis. pag. 109.
- Vbertus Pirouanus Archiep. Moritur. pag. 110.
- Galdinus Archidiaconus ei sufficitur. ibid.
- Pinamontes Vicomercatus dissipatos per varia loca Mediolanenses
Pontidam cogit alloquiturq; super reficienda vrbe. pag. 111.
- Mediolanenses consentiunt ad instaurandas patriae ruinas pag. 113.
- Galdinus Archiep. legatus Ap. sedis apud Lombardos. pag. 114.
- Laudenses ad Romani Pontificis auctoritatem adducit. pag. 115.
- Brolienze Xenodochium restituit. pag. 116
- Manfredus Archintus Monast. clareuallis praedijs auget. ibidem.
- Aenobardus vltro pacem Mediolanensium expetiuit postquam urbem
refecerant pag. 117.
- Secta Haereticorum Mediolani ex Manicheis, & Arianis mixta. ibid.
- Eorum errores, & origo, & corruptela per urbem. pag. 120.
- Concio Galdini aduersus eam sectam, ibidem & seq;
- Galdinus in medio concionis feruore cocidit; inde moritur. pag. 125.
- Galdino mortuo dissidium in Eccl. Mediolanensi. ibidem.
- Algisus Cimiliarcha fit Archiepiscopus. ibidem.
- Aenobarbus damnata quam exoptarat pace nouo impetu aggreditur
Mediolanenses infausto fine. pag. 126.
- Inde magna Mediolanensium gloria; & Auardi temporum eorum
Historici testimonium. ibidem.
- Societates siue agmina armatorum Med. instituuntur aduersus Aeno-
barbum. ibidem.
- Algi-

R E R V M.

- Algifio mortuo Vbertus Cribellus fit Archiepiscopus. pag. 127.
 Legati Mediolanensium ad Aenobarbum. ibidem.
 Noua pax Reip. Mediolanensis cum Caesare pag. 128; & conditio-
 nes pacis. ibidem.
 Aenobarbus & Henricus pater & filius pacato agmine Mediolanum
 veniunt, & quomodo ibidem accepti pag. 129.
 Certamen liberalitatis & officij. Aenobarbum inter & mediolanenses.
 pag. 130.
 Constituta sic rep. nouum regimen Urbis, & praecipua Archiepiscopo
 potestas pag. 130.
 Vberto Cribello ad Pontifi. Max. euecto, Milo Cardanus Archiep. crea-
 tur. pag. 131.
 Contentio ei magna de quatuor plebibus aduersus Nouocomenses, &
 ei contentioni qui finis fuerit. pag. 132.
 Post Milonem Cardanum Philippus Lampugnanus fit Archiepiscopus.
 pag. 132.
 Sub eo mutatur forma regni &que ciuitatis. ibid. & seq.
 Societas Galiardorum aduersus tumultuantem plebem instituta Me-
 diolani. pag. 133.
 Saccus ad componendum statum urbis ab Laude Pompeia excitus. pag.
 134.
 Treis praetores Mediolani tempore vno, & occasione ea consideratae
 varietates Urbis. pag. 135.

L I B E R III.

- H**istoria de Alexandro Pontifice restituto apud Venetias ex Medio-
 lanensium foedere altius repetita. pag. 137.
 Quae primae causae Caesaribus vertendi arma in Pontif. Romanos; &
 inter eas fuisse rem Mediolanensem. pag. 138. & sequ.
 Vnde initium iniuriarum sumpserint, & quorum praecipua violentia
 pag. 141.
 Cur Victorem opposuerit Alexandro Aenobarbus, & cur indicto ad
 Ticinum conuentu, recusauerit eò ire Alexander. pag. 143.
 Mediolanenses & Veneti conseruandae libertatis, & restituendi Pon-
 tificatus authores contra Aenobarbum. pag. 144.
 Alexander cognita Mediolanensium clade timet sibi atq; proficiscens
 in Galliam ad Concilium caute vitat Aenobarbi arma. pag. 144.
 Aeno-

I N D E X

- Aenobarbus accensa Regū prouinciarumq; studia in Alexandrum timens, ac praecipue Mediolanensium vim post cladem suspectans callide agit. pag. 145.
- Regresso in Germaniam Aenobarbo, Pontifex Alexāder federatorum opo restituitur. pag. 146.
- Victore Pseudopontifice mortuo, Rauenn. Archiepiscopum tamquam Archiep. Mediolanensi aemulum excitat Aenobarbus opponitq; Alexandro. pag. 147.
- Capta per Aenobarbum vrbe Roma fugit Alexander, & cur in eo periculo Mediolanum non venerit. pag. 149.
- Veneti Reip. Mediolanensis aliquando amici, saepe hostes, & cur in ea potissimum vrbe latitare voluerit Pontifex Alexander. pag. 150.
- Pontifex Alexander Venetjis apud Canonicos Augustimianos latitans, & quomodo deprehensus ibi, & quā laeta res Senatui Veneto Mediolanensibusq; federatis. pag. 152. 153. & seq;
- Deprehenso Venetjis Alexandro Pontifice ac producto, legati ab senatu Mediol. super ea re veniunt. ibid.
- Aenobarbus super restitutione Pontificis Alexandri appellatus, cum atroci responso dimittit legatos, indeq; socij Venetis Mediolanenses exequi bello rem parant. pag. 157.
- Dum veneti Aenobarbum premunt classe, Mediolanenses terra eundem urgent. pag. 158.
- Naualis victoria Venetorum de Aenobarbo, & die eodem apud Mediolanenses profligatus hostis. pag. 161.
- Fraus ea victoria Aenobarbus oprat pacem, & diuersis super ea re foederatorum sententijs, Mediolanenses dandam negant. 162.
- Aenobarbus ad pacem accipiendam obsequiumq; Pontifici deferendum excitus Venetias proficiscitur. pag. 163.
- Defert Pontifici obsequium; premitur Apostolico pede; iurat inter cetera, pacem se cum populo Mediolanensi consernaturum. pag. 169.
- Circa Historiam hanc varietates; & occasione ea de scribentiu in corruptelis ac vitijs. pag. 166. & 167. & seq.
- De Othone Aenobarbi f. & de Beatrice Othonis matre coniectura ex Bello Mediolanensi. pag. 170. & seq;
- Genueses Mediolanensium odio suppeditasse Aenobarbo classem cū qua rem gereret. pag. 172.
- Otho Frisingensis, & Radeuicus, & Abbas Vspergensis cur naualem de Aenobarbo victoriam, & Sedis Apostolicae triumpharum minime arti gerint. pag. 173. & seq.
- Suscepta nobis acrior defensio Historiae huius ob communem cur
- Hi-

R E R V M

- Historia Mediolanensi causam . pag. 174. & seq.
 Bernardini Corij scribendi genus, & fides examinata . pag. 175.
 L. Antonini testimonium de victoria nauali, & cur eo loco mentio nulla de Rep. Mediolanen. pag. 177.
 D. Carolus Borromaeus Auunculi Pontificatu de Historia illa iudicium exercet, cum in Vaticano pingenda esset; ac de ea re illustrium literatorum sententias exquirat. pag. 179.
 Summa sententiarum cognitionisq; eius edita per literatos illos . pag. 180. & 183. & seq.
 Defensione hac Historiae peracta, temporum ordo repetitus, ac de Othonis Aenobarbi filij animo erga Mediolanenses . pag. 186.
 Mediolanensium legatio ad regnantem Othonum . Ibid.
 Aquileie Patriarcha Othonis in Italia legatus Mediolanum venit. pag. 187.
 Literae Othonis ad Archiep. Magistratusq; Mediolanenses. Ibid.
 Albertus Fontana Praetor Urbis, & sublato iterum consulari, rerum summa penes Praetorem & Archiep. & legatum. pag. 188.
 Otho Mediolanum venit, & eius in Remp. officia. pag. 189.
 Coronatur in Basilica Ambrosiana, & a primoribus vrbis deducitur Romam . Ibid.
 Sanctae Florae Comarchus ob fraudem in Othone Mediolanensesque tentatam securi percussus, & eius praedia attributa Morimundi Monasterio. pag. 190.
 Orto diffidio Pontificem inter, & Caesarem, Mediolanenses Caesarem anteposuerunt, indeq; noua calamitas vrbis. Ibid.
 Archiepiscopus, & Praetor nihil veriti Romana anathemata constituunt disciplinam Ciuitatis. pag. 191.
 Mortuo Lampugnano Archiep. sufficitur Gherardus Ep. Nouariae; & tricesimo post die moritur is quoq; Ibid.
 Diffidio in Eccl. Mediolanensi orto, cum partium certamine treis Archiepiscopi fierent, Pont. Max. Henricum Septimum Archiepisc. creat. pag. 192.
 Ob id irritati Mediolanenses Imperatorem Rogerium Pontif. Max. factionem bello persequuntur. Ibid.
 Discordiae plebis aduersus nobilitatem Mediolani nouae exortae. pag. 193.
 Vbertus Vialta Praetor Urbis. pag. 193.
 Pontifex iratus euocat Romam primores vrbis, euntq; & de ea profec-tione iudicium. Ibid.
 Pontificis verba ad legatos Mediolanensium; ei data fides, dein deserta. pag. 194.

b Archiepi-

I N D E X

- Archiepiscopus Henricus pertaxus statum urbis, Prolemaidem in Sa-
 racenos, facto suorū agmine profectus esse dicitur, ac de ea re iudiciū.
 pag. 195.
 Absente Archiep. renouatur seditio Mediolani. pag. 196.
 Pontifex Max. absoluit Mediolanenses. ibid.
 Vgo Cimiliarcha Basilicam Eustorgianam Dominicanis attribuit.
 ibid.
 Ardighetus Marcellinus Princeps plebis pellit vrbe Mandellum Prin-
 cipem nobilitatis, atq. in absentem Archiep. saeuit. ibid.
 Ob ea Septalius in urbem redit, paratusq. ferro decernere non recusat
 quo minus Aueno Praetore arbitro res ad æquitatem deducatur.
 pag. 197.
 Auenus Praetor conditiones pacis edicit nobilitati plebiq. & quaenam
 ea fuerint. pag. 198.
 Forma iusiurandi quo sese praetor urbis Auenus Archiepiscopo, popu-
 loq. obtrinxit. pag. 201. et sacramenti eius ceremonia. ibid.
 Consules apud Archiepiscopum iurare separatim, & nobilitatis pie-
 tas per id Sacramentum quomodo declarata. pag. 203.
 Mediolanenses ceteris rebus accurate constitutis, & promissis quae ad
 concordiam pertinebant, nihil de Caesare cauerunt, ac de ea re iudi-
 cium. pag. 204.
 Caesar opportune ad Mediolanen. destinata à Pontifice alienatur. ibid.
 Mediolanenses cum Longobardis alijs ciuitatibus foedus ineunt con-
 seruandae libertatis causa. pag. 205.
 Legati Mediolanensium ei foederi ineundo quinam praefuerint. ibid.
 Mediolanensium religio declarata foederis eius praefatione. pag. 206.
 Eius foederis terrore Caesar cum Pontif. max. reconciliatur, atq. ob id
 translatae in Mediolanenses irae. ibi.
 Archiepiscopus Septalius; ceterique Principes urbis publicis operibus
 interea urbem excoluere. pag. 207.
 Pratorium, forumq. mercatorum extruxere empta in publicū area. ibid.
 Nomina familiarum, quae operi ei faciendo suas aedes reip. vendi-
 dere. pag. 208.
 Descriptio portarum Fori. ibid.
 Tempore eodem constituta forensis disciplina, carcerq; & ministerium
 omne, & stipendia definita quae publice darentur. pag. 210. & seq.

LIBER

R E R V M.

L I B E R I V.

- A** Nathemate ic̄ti Mediolanenses ob Imperij causam, & in ea Pontificia poena qui status habitusq; vrbis pag. 213. & seq.
Irritatus contumacia Caesaris Pontifex Populu Mediolanensem absoluit. pag. 213.
Pontifex à Mediolanensibus aduersus Imperatorem auxilia petit per legatos, & mittuntur. pag. 214.
Cardinalis Giusfredus eius negotij causa Mediolanum venit. ibid.
Cardinalis eius dum Mediolani sederet, actio grauissima in Haereticos, & constitutum ab eo S. Officij tribunal. pag. 214. & seq.
Archipresbyter, & Archidiaconus Templi Max. participes eius actionis suere. pag. 216.
Mediolani in Archiepiscopi Palatio renouatur Longobardicum foedus, & in eo negotio quomodo affectae ciuitates. pag. 217.
Ictus eo foedere Caesar, iungit sibi Ticinenses, & foedus ad Rauennam sibi aliud quaerit. pag. 218. & 219.
Mediolanenses Duce Vberto Ozino aduersus Montisferrati Demarchum improspere rem gerunt. pag. 219.
Henricus Septalius Archiepiscopus moritur. ibid.
Eius instituta, & res gestae. pag. 220.
Gulielmus Rozolius Archiepisc. Septalio sufficitur, & eius viri laus. pag. 221.
Mediolanenses in Caesarem regulosq; acrius parant bellum. pag. 223.
Romana legatio comprimendi motus eius causa. ibid.
Sedato paulisper armorum impetu, Mediolanenses, ad publica Vrbis opera sese auertunt. pag. 224. et quanam ea pag. 225.
Franciscana Aedes per Corios exculta, & eius rei argumenta. ibidem.
Vis frigoris magna in vrbe agroq; Mediolanensi. ibid.
D. Dominico celestis honor decernitur. pag. 226.
Nouae haereticorum sectae Mediolani: artificia, & mores earum. pag. 227.
Petrus Veronensis Mediolani Inquisitor creatur. pag. 228.
Archiepiscopus, & Praetor Vrbis addunt praesidia vimq; Inquisitori pag. 229.
Petri Veronensis edicta legesq; aduersus Haereticos. pag. 229. & seq.
Familiae potentes in agro Mediolanensi corruptae ab haereticis, & certamine opinionum armatae. pag. 231.
Secta Credentium Petro Veronensi necem machinatur. pag. 232.

I N D E X

- Ministri necis quae parabatür Inquisitori, & sceleris eius ordo . pag. 233.
- Dominicus Inquisitoris socius vnä cū eo interfecit, & Martyr vterq. deportati Mediolanum . pag. 234.
- Ob eam necem motus in vrbe & periculum praetoris . ibid.
- Miracula secuta reliquias S. Petri Veronensis . pag. 235.
- Natales D. Petri Veronensis, studia, miracula disputationum, auctoritatisq. eius . pag. 237.
- Miracula secuta necem . pag. 237.
- Prædicio eius euentu comprobata . pag. 238.
- D. Petrus Veronensis primus Mediolani Inquisitor in celestium numerum relatus efflagitatione Mediolanensium . pag. 238.
- Mediolanenses Caesarem lacesunt armis . pag. 239.
- Tumultus Mediolani causis incertis, & mox prodigia . ibid.
- Rogerij Caesaris victoria de Mediolanensibus parta, Carrocinumq. amissum . pag. 240.
- Mediolanenses ob eam cladem irritati, delicias Caesaris ad Cremonam populantur . pag. 240. & nemoris eius descriptio . ibid.
- Caesar ob arbores ad Cremonam à Mediolanensibus excisas, Brixiam aggreditur, & ibi ludibrium eius in captiuos Mediolanenses . pag. 241.
- Giusephus Capitanensis ex Eccl. Mediol. Cancellario Pontifex factus, & mors eius prope . pag. 242.
- Caesare minitante sexcenti milites urbano delectu conscripti et attributi Lampugnano . ibid.
- Gregorius Montelongus Pontif. legatus Mediolani . Ibid.
- Sacerdotibus à Pont. Max. permissum arma capere in Caesarem . pag. 243.
- Othonis Mandellij pugna cum Saracenorum equitatu ad Camporniacum . ibid. & seq.
- Eius pugnae casus varij . pag. 245.
- Valuasores, & Capitanei deserta Rep. ad Caesarem deficiunt . pag. 247.
- Mediolanenses tollere dolo Caesarem parant, & irritae insidiae fuerunt . ibid.
- Rozolio Archiepiscopo mortuo dissidium inter Canonicos de successore eligendo . pag. 248.
- Leo Peregrinus potestate ei facta Archiepiscopi eligendi, seipsum creat . pag. 249.
- Conditio, & studia, ambitioq. eius . ibid.
- Plebs irritata tribunum sibi quaerit . ibid.
- Pagani Turiani Tribunatus, & de origine familiae eius . pag. 250.
- Diuisa

R E I R V M. I

- Diuisa ciuitas, pars Tribunum, pars Archiepisc. sequuntur. pag. 251.
 Pāgani Turriani mors; & tumulus, ac de nepote, & successore ei? Martino. pag. 252.
 Res in Tribunatu Martini Turriani à Mediolanensibus gesta; latae leges, hospitia principum, & interim seditio. pag. 253.
 Henricus Ripa Praetor Urbis; edicta eius, laudes, finis. pag. 254.
 Pontifex Innocentius Mediolanum venit: honores habiti ei, & quomodo Metropolim pacare frustra tentarit. pag. 255.
 Gherardus Rangonus Praetor ab eo datus urbi mox ad Franciscanos se contulit. pag. 256.
 Vistarini opem à Mediolanensibus petunt aduersus Arsatios Cremonensium ope fretos, & inde bellum calamitasq. Laude Pomp. pag. 256.
 Contentio inter Canonicos Templi maximi, atque de eo Collegio, inter Nobilitatem, & plebem. pag. 257.
 Feo Peregrus Archiep. & cum eo nobilitas pelluntur urbe. pag. 258.
 Ciuitates finitimae per legatos agunt de reconcilianda inter nobilitatem, & plebem pace, idq; per simulationem. pag. 259.
 Tribunus, & plebeij pulsa nobilitate, circūserunt arma populanturq; Vigleuanensem, & Ticinensem agrum. pag. 260.
 Orta inter nobilitatem, & plebem ea seditione, qui Magistratus Mediolani essent. pag. 261.
 Praetoris eligendi arbitrium quatuor Ecclesiasticis viris permisum. pag. 262.
 Legati finitimarum ciuitatum rursus cum Nobilitate plebeq; Mediolanensi de pace agunt, & qui finis ei legationi. pag. 264.
 Pax non duratura initur nobilitatem inter & plebem. pag. 265.
 Archiepiscopus Leo moritur. pag. 266.
 Pace inita qui status nobilitatis. ibid.
 Conditiones pacis inter nobilitatem, & plebem, & pleraque ibi ad statum Urbis. pag. 263.
 In media spe pacis acerrime dimicatura. p. 270. Et vnde initia motus eius. ibid.
 Philippus Archiep. Rauennae apud Mediol. Sedis Ap. legatus, motum eum componit. pag. 271.
 Plebeij dominatus forma, & descriptio. pag. 272.
 Diuisa in duas partes multitudo, & in Templo maximo res ad gladios deducta. pag. 273.
 Romanus legatus sexcentos Mediolanensium cum Gulielmo Sorefina in exilium pellit. pag. 274.
 Exules Mediolanenses Ezelinum tyrannum in urbem inducere voluerunt.

I N D E X

tunt. *ibid.* ac de Ezelini facinra seq.
 Ezelini ad Cassanum fuga. pag. 276. mors eius, & de morte respon-
 sum ac fallacia Daemonis. pag. 277.
 Fuso Ezelino, & periculo eo liberata vrbe noui motus inter nobilita-
 tem, & plebem, pag. 277.
 Martini Turriani artes vsurpandae dominationi. pag. 278.
 Vbertus Palauicinus adiutor ei ascitus inductusq. in Urbem, & de ho-
 minis eius impietate in Deum. pag. 279.
 Dominicanum Inquisitorem eijcit vrbe, dein ipse quoq. eiicitur, &
 reuocatur, pelliturq; rursus. *ibid.*

L I B E R V.

Diffidium inter Canonicos de Archiepiscopo eligendo, & in eo
 diffidio, Sacer honos ad Raimondum Episcopum Comi dela-
 tus. pag. 281.
 Romanus legatus idemq. Cardinalis thesauros inspiciendo Ambro-
 sianos, gemmam sibi vnam destinat, & qua inde orta. pag. 282.
 Cardinalis legatusq. ille imponere Mediolanen. Ecclesiae Othonem
 Vicecomitem Decij Canonicum parat, idq. consilium exsequitur
 pag. 284.
 Eius consilij ratio anceps. *ibid.*
 Exulum Mediolanensium ob nouum Archiepiscopum indignatio, co-
 natusq. in alicos in Bergomensium Briantaeorumq. sinibus. pag.
 285. & seq.
 De litio exulum eorum ignominiosa, & de singulorum capite dubita-
 tum in publico Urbis conuentu. pag. 287.
 Sententia Palauicini in eos atrox, & impia. *Ibid.* & seq.
 Sententia Turriani mitis in deditos, & sententiae eius commendatio.
 pag. 289. & seq.
 Dimissi exules miserabili agmine educuntur extra urbem, & de alijs
 eorum miserijs. pag. 291.
 Laetitia inter plebeios ob partam de nobilitate victoriã. *Ibid.* & seq.
 Regnantis plebis opera. pag. 292.
 Vbertinus Palauicinus Praetor Urbis. *Ibid.*
 Cianatarius strada item praetor, & de Campana, quae nomen eius
 seruat. pag. 293.
 Othonem Vicecomitem factum esse Archiepiscopum audiunt plebei
 nec credunt, & ubi certior fama de ea re accidit, quid fecerint. *ibid.*
 & seq.

Ocho

R E R V M.

- Otho Archiepiscopus venit, Aronaq; infessa terret plebem. pag. 295.
 De arce illa, & de Othonis natalibus Massinoq. pago. ibid. & seq.
 Turrianus, & plebeij suggesti illuc recepta arce fugere Othonē Archiepiscopum cogunt. pag. 296.
 Ob Archiepisc. fugam imminetia mala; Martini Turriani mors, funus, & fama. pag. 297.
 Philippi Turriani tribunatus, & quem ille plebeij imperij statum acceperit. pag. 297. & seq.
 Exules Mediolanenses vndique reijciebantur metu plebis pag. 299.
 Plebis instituta moribus emendandis, & coercēdo satellitio. pag. 300.
 Palaurcinus cur pulsus vrbe: Mors Tribuni, & suffecto in eius locum Napo, Paganus ex eadem gente interfectus ad Vercellas; inde captiuorum exulum Mediolani caedes. pag. 302.
 Napi filius iuuenis captiuorum eorum vnum seruat, cum iam ad pegma traheretur. pag. 303.
 Pont. Max. ob repudiatum Archiep. atq. ob captiuorum caedem anathema promulgat in Mediolanenses pag. 304. Ob id anathema Siciliae Rex Carolus amicus antea populo Mediolanensi alienatur: Legatio populi Mediolanen. ad eū quomodo accepta. ibid. & seq.
 Legatio Mediolanensium ad Pont. max, & quomodo repudiata Siciliae regem adierit. pag. 307.
 Regij legati pro Mediolanensibus apud Pont. max. oratio pag. 308. & seq.
 Legati Mediolanensis aduersus Othonem Archiep. oratio. pag. 312. & seq.
 Othonis Vicecomitis aduersus Turrianos, & plebem oratio. pag. 316. & seq.
 Otho Vicecomes dum apud Pont. Max. perorarēt, interpellatur. pag. 321.
 Sententiae Patrum de Mediolanensium postulatis. pag. 322.
 Dum ea Romae aguntur, Mediolani non cessatum ab armis in finitimos. pag. 324.
 Siccitas Mediolani & fames. ibid.
 Carmelitae fratres in vrbe accepti ibid.
 Caroli Siciliae Regis vxor Mediolanum venit, & plebis in eam adulatio. pag. 325.
 Epulae in propatulo: oburam effusa ciuitas: equites creati. pag. 326. & cura fierent. ibid.
 Mortuo interim Pontifice destituitur Otho; plebes ad arcendum Pontificatum confirmatur. ibid.
 Exules Mediolanenses ab Castellae Rege per legatum auxilium petunt,

I N D E X

- runt, idq; irritum fuit. pag. 327.
 Tantò magis elata plebes firmat imperium: Laudenses petiti armis,
 & afflicti: Religioni consultum; & Rex Galliae Mediolanum venit,
 pag. 328.
 Theobaldus Vicecomes Pontif. Max. creatur, & ex eo spes irrita O-
 thoni exulibusq; ceteris. pag. 329.
 Napi Turriani compositus ad religionem Tribunatus; instituta, &
 iusiurandum. Ibid. & seq.
 Legatio Mediol. ad Pont. max. Rex Angliae Mediolanum venit, &
 quomodo acceptus. pag. 332.
 Mox, & Pontif. ipse aderat, & honores in eum. pag. 333.
 Quomodo Turrianorù, & Plebis torus ille esset; atq. desperatio inde
 Othonis Archiepiscopi. pag. 334.
 Raimondi Turriani Episcopi Nouocom. opes, & studia in eum Tri-
 buni, & quomodo Patriarcha Aquileiae factus. pag. 335.
 Repentinus Mediolani tumultus prodigij loco fuit. pag. 336.
 Pont. Max. iterum ex itinere Mediolanum diuertit, & mox eius mor-
 te spes elusae Mediolanensium. pag. 338.
 Archiepiscopus Otho ascita sibi Hispanorum manu inualefcit, & ple-
 bis aduersus eum apparatus. pag. 339.
 Clades Vicecomitis ad Carratum, & detecta proditio ad urbem. pag.
 341.
 Othonis Archiep. luctus ob Theobaldi necem: conatus varij dein
 fuga, & reparato exercitu Aronam capit. pag. 342. & seq.
 Ibi concionatur ad milites suos. pag. 343.
 Victoria ad Aronam quanti momenti fuerit ad res Turrianorum pro-
 fligandas. pag. 346.
 Otho Archiep. ad Serenium ducit, & quo consilio. pag. 347.
 Victoria Othonis ad Deaium quomodo parata, & de Francisci Turria-
 ni casu. pag. 348.
 Post eam victoriam deserti ab omnibus Turriani, & fugientibus eis
 Otho victor urbem inuadit. pag. 350.
 De principatu eius quaenam expectatio, & ingrediente eo urbem, qui
 habitus animorum. pag. 351. & seq.
 Edicium Othonis mite, & forma deinde principatus. pag. 352. & seq.
 Reliquiae Turrianorum ad Montorfanum profligatae. pag. 353.
 Turriani bellum haud improspere instaurant. pag. 354. & seq.
 Napi Turriani finis, & laus. pag. 355.
 Dynasta Montisferrati ab Othone Archiepiscopo belli dux ascitus.
 pag. 356.
 Is iniqua postulat ab Archiep. & quia non impetrabat, mala fide rem-
 gerit.

R E R V M

- gerit. pag. 357.
- Archiepiscopi Othonis ad Gorgonzolam clades. pag. 358.
- Ea clade subactus Archiepiscopus offensum repulsa dynastam recon-
ciliare studet. pag. 359.
- Permittit ei pacis arbitrium ob populi conuicia. pag. 362.
- Recusant Turiani pacem oblatam. pag. 363.
- Ob id indignatus strenue sed improspere bellū gerit. pag. 364. & seq.

L I B E R V I.

- B**ergomenses ob auctoritatem, quae tunc ei populo fuit, in Otho-
niana castra de pace legatos mittunt. pag. 366.
- Inducijs pactis Archiep. inter, & Turrianos quid acciderit. pag. 368.
- Colloquij causa conueniunt ad Melinianum partis vtriusq; principes,
& qui nam ei colloquio aduerint. pag. 369.
- In eo colloquio pax impedita paucorum consensu. pag. 370.
- Archiep. Otho Abdūam Lambro flumini immittere parat. Ibid.
- Pace facta, caput quod de captiuis erat ab Archiepiscopo negligitur,
indeq; nouum bellum. pag. 372.
- Turrianorum clades ad Vaprium. pag. 374.
- Et quae spectacula morientium in flumine. pag. 375.
- Archiepiscopus Otho iras in Laudensem populum exercet. pag. 376.
- Data pax eidem populo. ibid.
- Populo Cremonensi item data pax in Placentinorum Brixianorumq;
gratiam. pag. 377.
- Montisferrati Lemarcus ab Archiep. Othone desciscit, & cum eo bel-
lum gerit, diuisa etiam in partes Ciuitate pag. 378. & seq.
- Rex Galliae petit a Mediolanensibus vt secum inire foedus velint, &
quia non impetrarar, fit hostis pag. 379.
- Nouocomense bellum oritur: Captiui Turriani fugiunt ex Baradella-
no Carcere pag. 380.
- Multis aduersus Archiep. coniuratis hostibus Mattheum fratris filium
is gerendo bello ducem creat. pag. 381.
- Inter belli Nonocumenfis discrimina prodigium, & eius prodigij in-
terpretatio. pag. 381. & seq.
- Id Nouocomense bellum primores vrbis sedare cupiunt, & de ea re
Marcellini Oratio apud Archiep. Othonem. pag. 383.
- Admittit Archiep. consilia pacis ex quanti momenti ea rex fuerit pag.
385 & seq.
- Difficultates etiam negotij eius, & mutuae suspiciones partium pag.
387.

c Condi-

I N D E X

- Conditiones pacis, & magnitudo conuentus ei firmandae; quomodo pars vtraque iurauerit pag. 388. & seq.**
Laetitia in vrbe ob initam eam pacem pag. 389.
Nonae suspiciones Archiepiscopi: fauentia eius in suspectos detectae infidiae pag. 390.
Archiep. Otho provinciale concilium habet ibidem.
In eo concilio inrigium Episcopi Brixientis aduersus Vercellensem, pag. 391.
Decreta concilij praecipua quaedam & minora alia pag. 392. & seq.
Nomina eorum qui pro Episcopis concilio interfuerunt pag. 393.
Arch. ep. Otho Mattheum ad spem successionis producit pag. 394.
Artes ab Othone adhibitae vt Matthaëus Lux populi Med. crearetur ibidem.
Fortuna quam fauerit imperij eius miris pag. 395.
Notae Othonis artes ad retinendum in Matthaëi capite Ducis nomen pag. 396.
Henrici Medoetiensis in simplicitas in asstendo magistratu quem sibi populo destinatum Matthaëus obtinebat pag. 397.
Coniuratio Abbatis D. Celsi cum Demarcho Montisferrati aduersus Vicecomites, & quomodo detecta, & punita, seriesque eius pag. 397. & seq.
Forma Sacramenti, quo fidem suam Matthaëus patriae obstrinxit, cum populi Mediolanensis Dux in quinquenium esset creatus pag. 401.
Pont. Max. aduersus Sult. anum auxilia a Mediolanensibus petit, & super ea re missa in urbem legatio pag. 402.
Litterae Pont. Max. ad pop. Mediolanensem, Othonemq; & Matthaëum super Hierosolymitana expeditione. pag. 403.
Vicecomitum apparatus & consilia ad Hierosolymitanam expeditionem. pag. 404.
Vicecomites ab Imperatore impetrant Aquilas insignia imperij. pag. 405.
Matthaëus fit Nouocomensium Dux. ibid.
Eundem imperij titulum ab ciuitatibus alijs eblanditur. pag. 406.
Vicarius Caesaris fit apud Lombardos. pag. 407.
Othonis artes in eo negotio, & Caesaris legatio cum litteris ad Mediolanenses. ibid.
Guidi Stampae oratio ad Caesaris legatos ad Archiep. Othonem, ad Cleri populiq; principes de Vicarij munere penes Matthaëum. pag. 411.
Matthaëi iusiurandum, & quomodo ciuitatis nomine Manfredus Crispus iuratur.

R E R V M . I

pa iurauerit in verba Caesaris . ibid.
 Celestini Pontificis simplicitas in deponendo Pontificatu, nec; Medio-
 lano eum fuisse oriundum . pag. 412.
 Othonis Archiepiscopi mors, fumus, legata, & status Ecclesiae post
 eum pag. 414. & seq.

L I B E R . V I I .

Post Othonis Archiep. mortem ciuitates infensae nudant animos.
 pag. 416. & seq.
 Matthaeus in magno rerum suarum discrimine, qua arte vsus apud
 populum. pag. 419.
 Qua item arte ciuitates infensas mitigare tentarit. pag. 420.
 Coniuratio ciuitatum in caput eius facta . ibid.
 Ciuitatem attonitam bellinietu per artem inducit, vt bellum vltro
 poscant. pag. 421.
 Duco ad Ticinum exercitu Matthaeus prospero pugnarum aliquot
 euentu compellit coniuratos hostes ad consilium petendae pacis.
 pag. 422.
 Rufinus Friseticus, & Franciscus Fontana, post alterum alter Archie-
 piscopi Vrbs creantur, ac de eorum Pontificatu. pag. 423.
 Matthaeus sumitur arbiter pacis inter Venetos, & Genuenses . pag.
 424.
 Gulielminae natales, fallaciae, scelus, & consuetudo cum Saramita :
 Bacchanalia per eos instituta : Gulielminae mors, & circa eam er-
 ror ciuitatis; deniq; vt patefacto flagitio vindicatum in turpitudi-
 nis eius participes. pag. 424. & inde per aliquot folia.
 Ea occasione conicia in muliebri genus repetita . pag. 440.
 Turriani fociarum ciuitatum auxilio ad expellendum vrbe Viceco-
 mitem repente coorti, & quante ea manus fuerit. pag. 441.
 Ciuitas etiam ab eo alienata, & domi initia exitij. pag. 442.
 Matthaeus fugere maturat relicta Mediolani vxore. pag. 443.
 Post Matthaei fugam vrbs diuisa in partes duas.
 pag. 444.
 Fiducia diffidij eius, & Venetorum ope Vicecomes e latebris prodit
 antea occultus . pag. 445.
 Turriani accepti in vrbeni, dein pulsus, receptiq; rursus . pag. 446.
 Ciuitates eadem, quae Turrianis ad recuperandam patriam auxilio
 fuerant, aduersus eos pro Vicecomite armantur. pag. 448.
 Francisci Fontanae Archiepiscopi segnis interim Pontificatus, & cur
 profana

I N D E X

- profana sacris, in hoc opere misceantur. pag. 449. & seq.
 Gulielmus Brusatus ab Archiep. fit eques. ibid.
 Mediolanensium in Placentinos ira pag. 451.
 Coniuratio in Turrianos facta Mediolani, & detecta. pag. 452.
 Martinus, & Musca Turrianorum principes moriuntur, & eorum funera pag. 453.
 Dulcini Haeretici scelus, & fuga, & supplicium. pag. 453. & seq.
 Francisci Fontanae obitus, & de Angleria municipio. pag. 454. & seq.
 Cassonus Turrianus ex Canonico Templi maximi fit Archiepiscopus, & quomodo ad honorem eum peruenerit. pag. 455.
 Guidonis Turriani artes in confirmando Cassoni Archiepiscopi Pontificatu. pag. 456.
 Cassoni Archiepiscopi splendor in capessendo Pontificatu quantopere Turrianis profuerit ad confirmandum imperium. pag. 457.
 Guido Turrianus Dux populi Mediolanensis reficitur pag. 458.
 Cassonus Archiepiscopus ab Episcopo Nouariensi Pontificalib⁹ sacris, initiatur. ibidem.
 Turrianus exulanti Vicecomiti insultat. pag. 459. & moderatio Vicecomitis aduersus eam contumeliam, ibid.
 Cassonus Archiepiscopus Bononiense Concilium obit, atque ex eo simulas orta inter Turrianos, unde excidium domus. pag. 460.
 Cassono Archiepiscopo fratribusque eius in Templo max. vincula iniiciuntur. pag. 461.
 Guidonis Turriani in capiendo Archiepiscopo consilia, & quas ille rei eius causas apud populum iactarit. pag. 462.
 Principes nobilitatis Turriano suadent, vt Captiuum Archiepiscopum fratresq; dimittat. pag. 463.
 Guidoni Turriano ob vim Archiepiscopo illatam sacris interdicitur. pag. 464. & ex eo qui Turrianorum status. pag. 465.
 Paganus Turrianus suscepta actione conciliandae pacis inter suos Mediolanum venit. ibid.
 In idipsum ciuitates finitimae misere legatos, & eorum nomina. ibid.
 Facta pax inter Turrianos, & quid pars utraque iurauerit. pag. 466.
 Cassonus Archiepiscopus euocato in Italiam Caesare vlcisci iniurias parat. pag. 467.
 Guidonis Turriani terror, & motus ad famam aduenientis Imperatoris. pag. 468.
 Cassonus Archiepiscopus Caesaris in Italiam aduentu restitutus Ecclesiae Mediolanensi. pag. 469.
 Caesaris in Italiam aduentu Vicecomes ad spem pristinae fortunae animum erigit; & de Francisco Garbaniatense. pag. 470.

Francisci i

R E R V M.

Francisci Carbanianensis opera, & commendatione exuli Vicecomiti aditus ad Caesarem datur. pag. 471. & Archiep. Cassoni ex eo dolor. seq.

Pax inter Archiep. Cassonum, & Mattheum Vicecomitem facta. pag. 472. & in quas condiciones. ibid.

Ob eas condiciones eamq. pacem sollicitudo apud vtriusq. aemulos orta. pag. 474. & quomodo rem disicere tentarint. ibid.

Henricus Imperator quomodo Mediolani acceptus: Pontifices qui nam caesarem affectati; & de Cassono coniectura, & Guidonis Turriani casus. pag. 476.

Henrici ad Canonicos Modoetienses epistola: ibid.

Henricus non modoetiae, vt destinarat, sed Mediolani coronatur. pag. 477.

Quinam Pontifices ei coronationi adfuerint. ibid.

Caesaris in Mediolanenses munificentia, & quomodo populo Modoetiensi cautum. pag. 478.

L I B E R V I I I.

Henricus Imperator constituit Urbis regimen: infida pax inter Turrianum Archiep. & Matthaum Vicecomitem. pag. 480.

Galeatii Vicecomitis, & Francischini Turriani coniuratio in Germanos; & quemadmodum ipsi inter se repete hostes facti. ibid. & seq.

Ob eam coniurationem, & excitatum in vrbe tumultum, Vicecomites a caesare in exilium aguntur. pag. 482.

Caesaris artes in extollendo Vicecomite; Vicecomitis, & Archiepiscopi dissidium ab causis impenetrabilibus. pag. 484.

Turriani ad Robertum Siciliae Regem confugiunt; & positis inter se inimicitijs conspirant aduersus hostem Vicecomitem. pag. 484.

Iriti Turrianorum conatus, & tota Guelforum factio afflictata Vicecomite inualecente. pag. 485.

Vicecomes vt paulatim adhuc singulas imperij partes occuparit. ibid.

Turriani vt semel irrito Siculi Regis subsidio nouas ab eo suppetias impetrarint, & quomodo id quoq; consilium infelix fuerit. pag. 486. & seq.

Vicecomes quomodo Ticinensium armatos a Turrianis regijsq. abduxerit. pag. 487.

Balatronus Marthaei filius nocturno insultu Archiepiscopum Cassonum exterreret. pag. 489.

Cassonus ab ea nocturna iniuria Cassonum se recipit, inde quoq; pulsus abijt Cremonam. pag. 490.

Nouae in absentem Cassonum iniuriae, vastitas, & direptio rerum sacrarum. pag. 491. Ob eas

I N D E X

- Ob eas iniurias Cassonus Archiepiscopus Matthæo Vicecomiti asse-
clisq; eius anathema insigni, & series Anathematis relata. pag. 492.
& seq.
- Anathematis poena quomodo permotus Vicecomes, & de ingenio re-
ligioneq; eius. pag. 95.
- Vicecomitis artes aduersus *imminentia*; munimenta domus; *urbium*
obsequia. pag. 96. & seq.
- Vicecomes monita Pont. Max. de tyrannide omittenda spernit. pag.
497.
- Bonifacius Farra, & Laurentius Gallina Vicecomitem Romae accu-
sant falsæ religionis, & accusationis eius capita pag. 498.
- Damnatur ob id erimen Apostolica autoritate Vicecomes, & status
inde Urbis. pag. 500.
- Vicecomes in Sorcinate conuentu quid egerit aduersus Pont. Max. &
quomodo principes alios ad sui defensionem vocarit. pag. 501.
& seq.
- Passerini Mantuani in eo conuentu aduersus Pont. Max. oratis. pag.
502.
- Cassonus Archiepiscopus moritur, ac de conditione infortiaq; eius
pag. 504.
- Vicecomes Italiae dominatum affectat, & mox afflictus luctu ob mor-
tem vxoris. pag. 505.
- Vis frigoris prodigiola Mediolani. pag. 506.
- Vicecomes thesauros templi Modoetiensis redimit sua pecunia, tem-
ploq; redona. ibid. & seq.
- Pont. Max. foedus pro Mediolanensium salute aduersus Vicecomitem.
pag. 507.
- Foederis terrore subactus Vicecomes cum Apostolico legato reueren-
ter agit. pag. 508. & seq.
- Legatus Apostolicus Abbates ad Valentiam quatuor ex vrbe euocat,
& quid cum eis egerit Matthæus antequam irent. pag. 509.
- Parmensis Episcopus ab legato Apostolico Mediolanum mittitur, &
congressus eius cum Matthæo Vicecomite. pag. 509. & seq.
- Tentato aduersus Vicecomitem bello, pacem optat. eiusq; tentandæ
causa, duodecim primos Reip. Mediolanenses exciri per legatum
ad Valentiam iubet. pag. 510. & seq.
- Nomina eorum; & quomodo legatus Apostolicus eos allocutus fue-
rit. & seq.
- Franciscus Carbanatenensis eorum unus hortatur socios, vt Romani
Pont. auctoritatem sequantur, & in eam sententiã oratio. pag. 515.
- Vicecomitis conslernatio ob illorum super ea re consensum. pag. 516.
Vice

R E R U M.

- Vicecomes tradita rerum summa Galeatio filio dedit animum sacris.
pag. 517. & seq.
- In Templo max. Catholicum sese profitetur, & inde Modoetiam alienate mente profectus in morbum incidit ex quo moritur. pag. 519.
- De Matthaei Vicecomitis religione iudicium, & de ea re dictum aliquid in vtramq. partem. pag. 519. & seq.
- Matthaeo mortuo itatus vrbis, & Galeacij conatus ad fortunam inuadendam qua Patris fuisset. pag. 521.
- Archiepiscopus Aicardus in eo rerum motu exul. pag. 522.
- Canonici Modoetienses, thesauros suos defodiunt. ibid.
- Modoetia sedes belli quod sedis Ap. nomine gerebatur aduersus Vicecomites. p. 523.
- Archiep. Aicardi concio Modoetiae habita, qua Pontificios hortatur, vt strenue rem gerant. pag. 523.
- Siculorum auxilia Modoetiam ad Pontificios peruenere. pag. 524.
- Turrianorum agmen paulo post accessit, eorumq; aduentu mota in castris seditio. ibid.
- Pontificij aduersus Vicecomitem prospere pugnant ad Modoetiam, inde ad obsidendam urbem pergunt. pag. 525.
- Obsidionis metu subactus Galeatius concionatur ad ciues de pio suo erga Romanam Ecclesiam sensu. pag. 525.
- Heluetij qui erant in Galeatij exercitu coniurant in ipsius caput. pag. 526.
- Ecclesiastici soluunt obsidionem vrbis seditione inter ipsos orta postquam legati frater in acie ceciderat. ibid.
- Inde Galeatius ad obsidendam Modoetiam ducit. 527.
- Vulturum pugna ad Modoetiam accepta prodigij loco ob cladem, quam eadem hora Pontificij ad Vaprium accepere 527. & seq.
- An prodigia sint vlla, & an fides ostentis. pag. 528. & seq.
- Prodigium aliud, per quod populo Modoetiensi salus promissa. pag. 531.
- Galeatius ad pacem cum Romano Pontifice tentandam, qua arte usus fuerit, & cur pax deinde non conuenerit. pag. 532. & seq.
- Aicardus Archiepiscopus indicata sibi per Aichinum Canonicum latebra, prodit legato thesauros Modoetienses. pag. 534.
- Legatus effodi iubet thesauros effoscosq; mittit ad Pontif. Max. 535.
- Pont. Max. increpat ob eam rem legatum, & vicisq; ab Modoetia Canoncis thesauros restituit. pag. 536.
- Galeati consultant de Modoetia delenda, praeses eius loci Diuus per quietem denuntiat ne facere ausit. pag. 537.
- Populi Modoetiensis vaticinium, & execratio in arcem quam Galea-

I N D E X

leatius ibi aedificabat, & eius vaticinij euentns. pag. 538.
Thefauri Modoetienses e sacratio Auenionensi sublatis per furtum, &
quomodo fur ille comprehensus. pag. 539. & seq.

L I B E R. IX.

- B** Auarum anathemate damnatum, Galeatius accersit aduersus
Pont. Romanum. pag. 243.
Bauarus idem in Basilica Ambrosiana coronatus a tribus Episcopis, &
quaenam de illis fama. ibid.
Idem Galeatium & fratres repente comprehensos in Modoetiensem
arcem abstrudit. pag. 549.
Marci & Ludrisij Vicecomitum in Galeatium odia, & criminatio apud
Caesarem. pag. 545.
Bauari consilium de tota Vicecomitum domo euertenda & delenda.
pag. 547.
Stephanum Vicecomitum e fratribus minimum natum in familiam ascen-
dit, isq. statim veneno sublatus. pag. 547.
Flagitij eius ordo, iudicij artes vt Caesaris in ea re dolus occultaretur.
pag. 548. & seq.
Abstrusis in carcerem Galeatio, Ioanne, & Azone, & firmata sibi posse-
ssione vrbis Bauarus in Hetruriam discedit. pag. 550. & seq.
Guilielmus Monfortius a Bauaro relictus Mediolani Vicarius; violen-
tia eius in Mediolanensem Ecclesiam. pag. 551.
Disidium in Romanam Ecclesiam a Bauaro inductum, & ex eo cala-
mitas Eccl. Mediolanensis. ibid.
Castracanis mistis terrore precibus a Bauaro impetrat, vt captiui Vice-
comites e carcere dimittantur. pag. 552.
Galeatius Vicecomes dum ad Caesarem in Hetruriam euocatus pro-
ficiscitur, in itinere mortuus. ibid.
Vicecomites fratres aliquandiu apud Caesarem dure in Hetruria ha-
biti. pacatione pecuniae restituuntur in Patriam. ibid.
Ioan. Vicecomes persoluto pretio Cardinalis fit Bauari ope. pag. 553.
Idem a Pseudo pontifice Nicolao legati protestate accepta ad Medio-
lanenses scribit. pag. 554.
Bauarus redire Mediolanum parat, & quomodo Vicecomites affecti
erga eum. pag. 556.
Vicecomites odio in Bauarum, mansuete ac pie in populum Ecclesi-
amq; Mediolanensem agunt. pag. 557.
Modoetiensem populum hortantur, ne Bauarum oppido recipiant.
pag.

R E R V M

- tur pag. 557.
- Bauarus ex Hetruria rediens, vbi Insubriam attigit, sensit hostilia cū-
cta pag. 558.
- Ab oppido Modoetia excluditur, & tutelarīs Diui miraculum ibi.
pag. 559
- Ab oppido Modoaetia excluditur, & tutelarīs Diui miraculum ibi.
pag. 559.
- Consternatus animo reditum in Germaniam parat, & accepta pecu-
nia Azonem Vicecomitem appellat Imperij Vicarium. pag. 559.
- Vicecomites cum Pont. max. reconciliantur: ciuitas absoluitur: Azo
publicis operibus excolit urbem. pag. 560
- Azo D. Gōttardo Aedem posuit & pretiosa supellectile eam ornauit.
ibi. & seq.
- Ioannes Vicecomes ex Episcopo Nouariense Mediolanensis Archie-
piscopus creatur permutatione cum Aicardo exule facta. pag. 562
- Is proprias sibi Aedes extruxit, & quanam eae ibid.
- Mortuo Ioanne Pontifice max. susceptoq; in eius locum Benedicto, Ca-
nonici Modoetienses Auenionem ire petentes, vt thesauros suos
referre inde domum possent. pag. 563
- Eius legationis consilia, & apparatus & finis pag. 564
- Archiepiscopus Ioannes ad Parabiagum D. Ambrosio templum extru-
xit pag. 565
- Azonis mors, pietas, victoriae, bellumq; sub eo aduersus Boemiae Re-
gem. pag. 566
- Domestici luctus eius, aetas, forma ibid.
- Azone mortuo Mediolanenses rerum summam ad Ioannem Archiep.
detulere, & ille specie recusantis, accipit. pag. 568
- Ioannes ita & Luchinus regnant, & in eorum imperio secta exorta im-
pura. pag. 568.
- Coniuratio in Ioannem & Luchinum facta, detecta, & punita. pag.
570. & seq.
- Beltramoli Amici turpis impiusq; exitus. pag. 572.
- Legatio Mediolanensium ad Pont. Max. missa pag. 573
- Populo Mediolanensi pax a Pont. Max. in quas leges data, quaetie pia-
cula iniuncta. pag. 574
- Benedictus Pont. Max. Mediolanum venit, & eius erga Vicecomites in-
dulgentia. pag. 575
- Ioannes Archiepiscopus suscepta actione de Thesauro Modoetiensi
recuperando, rem eam prospere exequitur, vtq; relata cuncta Modo-
etiam fuerint, & Basilicae redonata. pag. 577.
- Fusca Flisca Luchini vxor & impudicitia mulieris eius. pag. 577. &
seq. v l E a

I N D E X

- Ea Luchinum virum suum veneno sustulit. pag. 579.
 Archiepiscopo Ioanni post Luchini mortem, quæ vrbes subiectæ fuerint; ubi domicilium ei, & quanta potentia Principi. ibid.
 Flusca Flisca flagitia sua, & incestus publice profiteretur. pag. 580.
 Ioannis Archiepiscopi moeror inde, & solatium rursus. Ibid.
 Extruxit ad Garignanum D. Mariæ Aedem. p. 581.
 Bononiam inuadit, & Pontificis ob eam rem iræ, anathemata, & denunciatio belli, ni sacra, vel profana relinqueret; & quid ei denuntiatiõni responsum. ibid. & seq.
 Accerit Pont. Max. Archiep. Ioannem, & mox aduenientis apparatu turbatus superfedere iubet. pag. 582.
 Ioannes Archiep. municipale ius constituit; ac de iuris eius legumque origine apud Mediolanenses, & quomodo res sæpe variata. pag. 583. & seq.
 Nomina ciuium, & Iureconsult. quos Archiep. ad eius rei consultationem adhibuit. pag. 585.
 Florentini Pont. Max. a duersus Vicecomitem instigant rei Bononiensis causa, & cum res ad arma spectaret, pax facta per Gulielmum Grisantem. pag. 586.
 Pacis eius condiciones. pag. 587.
 Gennenses a Venetis obsessi subsidium ab Archiep. Ioanne implorant, isq; annuit, & pacta victoria imperium auget. pag. 588.
 Archiepiscopi Ioannis mors, pietas, fama, tumulus, successor. pag. 589.
 Imperij Mediolanensis diuisio inter Stefani Vicecomitis filios, & quomodo partes factæ. pag. 590.
 Matthaëus eorum vnus statim moritur, & quomodo. pag. 591.
 Galeatius, & Bernabos diuidunt etiam Urbem ibid.
 Leonardus Archiepiscopi Ioannis filius in sensus domui euertere patrueles conatur. pag. 593.
 Per eum concitati hostes, defectiones urbium, & alia in Metropolim damna. ibid.
 Galeatius, & Bernabos ob pericula positis inter se odijs vno animo gerunt rem. pag. 595.
 Ticinenses aliquandiu obsessi deditionem faciunt, & in ea vrbe recipienda liberale certamen inter fratres. pag. 596.
 Iacobus Bussolarius Monachus, suæ Frater in vincula coniicitur; ac de hominis eius ingenio, & tyrannide quam apud Ticinenses vrbi ei fortè præfectus exercebat. pag. 596. & seq.
 Rei Bononiensis causa, noua certamina Vicecomitibus populoq; Mediolanensi aduersus Ap. Sedem, & quomodo fraudibus etiam de ea vrbe certatum. pag. 599. & seq.

Bernabos,

R E R V M

Bernabos, & Galeatius inter negotia haec auxere pijs operibus vrbe,
& alia ad splendorem siue securitatem addidere. pag. 601.
Ticinense Gymnasium instituunt, ac de eius Academiae gloria, & in-
crementis. pag. 602. & seq.

L I B E R X.

Vicecomites ad firmandum imperium puerilia matrimonia te-
tant exitu vano. pag. 607.
Affinitatum earum compendia vt versa in contrariū fuerint. pag. 608.
Anglorum irruptio in Mediolanensem agrum, quam damnosa Metro-
poli fuerit. pag. 609.
Mediolani interim moesta cuncta; & mox supplicia eorum, per quos
direpta vrbs fuerat. pag. 611.
Anglorum copiae relictiis foederatis ad Vicecomites transferre. ibid.
Pax facta cum Pont. max. & in quas condiciones; & eius negotij cau-
sa legatum Apostolicum Mediolanum venisse. pag. 612.
Pax ea mox irrita fuit, incertum partis vtrius culpa. 613.
Vicecomites cum Austriaca domo sanguinem per connubia sociare.
pag. 614. Itemq; cum Bauaro, cum Anglo. ibid.
Rodolphus Austriacus Mediolani moritur. pag. 615.
Violanta Galeatij filia ad Templi max. valvas Lionello Angliae Re-
gis f. iungitur, & eae nuptiae quanto luxu celebratae Mediolani fue-
runt. pag. 616.
Archiepiscopo Roberto Gulielmus Pusterula successit. pag. 617.
Nomina citium, quos Vicecomites ad conciliandas nuptias adhibue-
re. pag. 618.
Nomini belli consilia, & apparatus in ipsa nuptiarum gratulatione, mox
cruenta omnia mediolanenses inter, & foederatos. pag. 619. & seq.
Vicecomitum doli aduersus Pont. max. & pleraq; interim prospera,
vel aduersa; extructa passim in Mediolanensi agro arces. pag. 622.
& seq.
Bellum, quod paulisper continebat, insensius erupit, & Clerum Me-
diolanensem cum reliqua multitudine Vicecomites armare. pag.
624. & seq.
Clades Mediolanensium in Brixienfi agro pag. 626.
Ob crebra vtrinq; damna, pax optata rursus, & pro ea induciae. pag.
628.
Bernabouis inhumana facta in Mediolanenses, leges absurdae, & fae-
nae eius, & stulta cura in venaticos canes. ibid. & seq.

I N D E X

- Indignatio** ob Vicecomitis huius Stolidam tyrannidem . pag. 629.
Bernabos nouis matrimonijs firmat Imperium , & domum . pag. 630.
Galeatius Bernaboue melior moritur relicto filio Ioanne Galeatio .
 pag. 631.
Ioannis Galeatij pietas erga Pont. Max. initio principatus quomodo
 statim declarata . Ibid.
Archiepiscopo Gulielmo successit Antonius Salucienfis . Ibid.
Regina Scaligera Scalense Templum extruxit , addiditq; collegium . p.
 632.
Archiep. Cleriq; Mediolanensis in defunctum Galeatium cura . Ibid.
Regina Scaligera Bernabouis vxor moritur , & super eo casu literarum
 mariti ad subiectos . pag. 633.
Fama anceps de mulieris eius ingenio . pag. 634.
Ioanes Galeatius Galeatij F. infidias in se patris suspectat , mox , &
 deprehendit . pag. 635.
In eo periculo , artes iuuenis , & mira dissimulatio , utq; simulatione in-
 famiae patrio illuserit . pag. 635 . & seq.
Bernaboni iniiciuntur vincula . per Ioannis Galeatij stipatores , moxq;
 Io. Galeatius posita larua , quam sumperat , imperium ea perlit .
 pag. 637.
Io. Galeatius imperium ita adeptus onerat captiuum inuidia apud
 omnes criminibusq; veris , & fictis . Ibid. & seq.
Eundem veneno tollit , ac de morte tumuloq; eius . pag. 639.
Prodigia quae Bernabouis exitum antecessere . pag. 640.
Templi maximi turris prolapsa cum aedificiorum hominumq; strage .
 pag. 640.
Id initium nouo templo extruendo , ac de magnitudine eius , & quo-
 modo Io. Galeatius princeps , & Antonius Archiepiscopus commu-
 ni consilio id opus inchoauerint . pag. 641 . & seq.
Angleriam , & loca alia quae fuerant Ecclesiae Mediolanensis Pont. max.
 Io. Galeatij vxori donat . pag. 644.
Antonij Scaligeri fraudes in Ioannem Galeatium , & aperto dein bello
 victus ille adiunctaq; ad Metropolim Verona . pag. 646.
Dolus etiam in ea re adhibitus . pag. 647.
Res Patavina paulo post Vicecomiti deditur , & ob eam rem indiatae
 supplicationes . pag. 649.
Forma aedificij quo Io. Galeatius populum ad supplicationes ob rem
 eam bene gestam vocauit . Ibid.
Mediolanenses in verba Ioannis Galeatij iurant , & nomina ciuium ,
 qui reip. nomine id dixere Sacramentum . Ibid.
Clerum populumq; Mediolanensem nouae calamitates ob Ioannis
 Galeatij .

R E R V M.

- G**aleatij prospera infestant, p. 650.
Inbilaeum Mediolanensi populo concedit Pont. Max. & forma eius Pontificiae concessiois. pag. 651.
Foedus aduersus Vicecomitem initur, & suspicio de Pont. Max. pag. 652, & seq.
Gallici exercitus qui sub Armeniacensi Comite ad capessendam urbem Mediolanum missus fuerat, exitus ignominiosus; ipsiusq; Comitum error, & captiuitas. pag. 655. & seq.
Laetitia Mediolani ob ignominiam eam clademq; Gallorum. pag. 657.
Ioannes Acurus Patriae desertor a foederatis in Metropolim immissus, Gallica clade, & dolore suo, irritus discedit pag. 658.
Legatio Romana de pace Mediolanum venit. pax facta, sed reditum ad arma statim. pag. 659.
Vicecomes per dolum foedus cum Galliae Rege tentat, liliaq; stemmatis Vicecomitum ab fraude illa inferuntur, ibid.
Vicecomes & foederati aduersus eum legatos ad Caesarem mittunt. Inuicem criminantes pag. 660.
Petrus Philarghus Episcopus Nouariae princeps legationis fuit, quae a Vicecomite missa est. ibid.
Caesar spretis quae aduersus Vicecomitem afferebantur, Mediolani Ducem eum appellat. ibid.
Nominis honor, &que eius quanta momenta essent. pag. 661.
Caesaris legatio Mediolanum venit coronando Vicecomiti. pag. 662.
Vicecomes ad valuas Basilicae Ambrosianae coronatur; ceremonia coronationis: legati, Principes, cives quomodo solenne id obierint pag. 663. & seq.
Quae verba Caesaris legatus dixerit. quid ei responsum ab Episcopo qui Caesarem coronabat, pag. 664.
Coronato Vicecomite, bella & hostes impetu nouo coorti rem Mediolanensem infestant pag. 666.
Balbiani fratres & Iacobus Vermus Metropolitani exercitus. duces improspere rem gerunt. ibid. & seq.
Legati Veneti de pace Mediolanum veniunt, & pacis induciae. pag. 668.
Rasquinus Capellus Cremonensis intimus scriba Vicecomitis, prodit arcana Principis, detigiturq; & punitur. pag. 669.
Luchini Nouelli mors, testamentum. & pietas eius in populum Ecclesiamq; Mediolanensem. pag. 670.
Pia agmina prope versa in superstitionem per Insubriam incessere ib. & seq.
Prodigia & minae caelestes. pag. 671.

Ioannis.

I N D E X

Ioannis Galeatij propediem morituri gloria & res. gestae . pag. 267.
& seq.
Mors eius, sepultura, testamentum pag. 673. & seq.

L I B E R X I.

Ioanne Galeatio mortuo, Vicecomitum domui prona cuncta ad exitum fuere. pag. 677. & seq.
Conspiratio principum & Rerump. ad euertendum id imperium pag. 678.
Archiep. Mediolani ad placandum Pontif. Romam profectus rogatus XI I. virorum qui tutores a patre relictis filijs erant . pag. 678.
Coniuratio in Franciscum Barbauariam e tutoribus , vnum ; tumultus inde per urbem , & Barbauariae fuga . pag. 680.
Abbas Monasterij Ambrosiani in Barbauariae contumeliam occiditur . pag. 681. & foediora alia per urbem. ibid.
Petrus Archiepiscopus in parte turbarum, & eius in Catharinam viduam asperitas pag. 682.
Civitates a Metropoli defectionem parant. pag. 682.
Tutores Bononiam Pontif. Max. ad pericula auertenda restituunt. pag. 683.
Torri fratres cum Galeatio Aliprando foede interfecti . pag. 683.
Barbauaria reuocatur in urbem . pag. 684.
Nouus in urbem tumultus ob Moncini latrunculi supplicium. p. 685.
Ioannes Maria nouus Urbis Princeps in eo tumultu periculum adiit . pag. 686
Familia Casatorum ad rebellionem profapfa concitat alios rebelles, pag. 687.
Inde diuisa in duas parte vrbe dimicatum . pag. 688.
Nominat familiarum , quos Vicecomes ad sui defensionem armauit . ibidem .
Pugna atrox in rebelles , deinde susa eorum acie, supplicia sumpta de captiuis. p. 690.
Abbas D. Ambrosij occiditur , & infectatio Principis in Biliorum gentem. ibid.
Cur ille rebellium conatus irritus fuerit. pag. 691.
Defectiones urbium, pestilentia in vrbe , factiones interim & saeuitia principis. ibid.
Licentia Vicecomitis in res sacras , & pacis nome nquantopere is abominaretur . pag. 693.
Puerorum senumq. gregem interfici iubet . ibid.

De

R E R V M.

- De Ioannis Pufferulae filio puerulo, & de Squarcia Ciramo . i . dem' & seq.
- Vt Sacerdotem sepeliri viuum iusserit, quia pauperis corpus ob auaritiam sepelire noluerat . pag. 695.
- Archiepiscopus Petrus fit Pont. Max. & ambigua fama de eo, pag. 697.
- Ioannes Maria Vicecomes interficitur . ibid.
- Squarcia Ciramus interficitur . pag. 698.
- Ordo coniurationis in Ioannem Mariam . ibid.
- Nomina coniuratorum . pag. 699.
- De Facino Cane potentiaq; & exitu eius pag. 701.
- Post Io. Mariae necem, diuisa vrbs in duas partes, ac de Hefiore Vicecomite & Placentino Episcopo . pag. 703.
- Philippus Maria Hefiorem & coniuratos vincit pellitq; vrbe & imperium ipse inuadit . pag. 704. & seq.
- L. Donnini Parochus in eo tumultu ad necem quaesitus . pag. 705.
- Prepositus Crescentiaci qui in parte coniurationis fuerat, e fuga retractus capite plectitur . pag. 706.
- Coniuratorum aliorum exitus . ibid.
- Vercellinus Vicecomes Archiepiscopus quomodo factus, dein loco deiectus, postremo restitutus . pag. 707.
- Bartptolomeus Capra Archiep. & contentio ei cum priore Archiep. pag. 708.
- Martinus Pont. Max. Mediolanum venit & quomodo acceptus p. 709.
- Dedicatio Arae maximae per eum facta pag. 710.
- Philippi Mariae mores & pietas, & occasione ea de Vicecomitibus aliis pag. 711.
- Legatio eius ad Constantiense Concilium missa pag. 712.
- Res prosperae eiusdem, & receptae vrbes quae defeccrant . pag. 714.
- Genuenses alienati errore quodam huius Ducis . pag. 715.
- Foedus aduersus eum inicitur ob potentiae metum pag. 716. & quae potissimum causae quosq; stimularint . ibid.
- Cremaniola sub Vicecomite copiarum ductor repentino ad Venetos transfugio rem Mediolanensem afflixit p. 717. Et quae causae transitionis ibid.
- Franciscus Sfortia in Crimaniolae locum a Vicecomite ascitus, eiq; mox alienato Carolus Malatesta succedit . pag. 717.
- Brixienfes ad Senatum Venetum deficiunt, & quomodo pag. 720.
- Mediolanenses ad Pompilianum cladem accipiunt . pag. 721.
- Caroli Malatestae infantia in remilitari, & quomodo ille Mediolanensem exercitum hostibus trucidandum obtulerit . pag. ibid. & seq.
- Naualis victoria Mediolanensium parta de Venetis pag. 725. & seq.
- Sigismun-

I N D E X

- Sigismundus Imperator Mediolanum venit, & quomodo is ab Archiepiscopo Capra coronatus. pag. 718.
 Duo Reges Aragonius & Nauarrus captiui Mediolani. pag. 729.
 Eius rei gloria & laetitia populo Mediolanensi in malum vertit. p. 730.
 Pontifex Eugenius Vicecomiti Metropolique in sensus ut fuerit. p. 731.
 Franciscus Sfortia Philippo Mariae gener destinatus ad Venetos transit, & causae transitionis eius. pag. 732. & seq.
 Varietates animorum & rerum quae per ea tempora spectatae sunt. pag. 734.
 Eusebii Caimiti caedes, & Nicolai Picinini mors, tumulusq;. pag. 736.
 Brandae Castellonei Cardinalis actio in Monachos Cartusianenses & ritus Ambrosianos. pag. 737.
 Philippi Mariae Vicecomitis mors. p. 738.

L I B E R X I I .

- M**ediolanensis Imperij vices repetitae, & quomodo sacra profanis iungantur. pag. 740. & seq.
 De Archiepiscopis Capra & Vicecomite coniectura. pag. 742.
 Ioannes Vicecomes Archiepiscopus, ut Sacerdotia instituerit ex Eugenij summi Pontificis auctoritate. pag. 743. & seq. summa Eugenij litterarum. ibid.
 Mediolanenses post Philippi Mariae mortem, libertatem vsurpant; renouant aptas libertati leges. pag. 745. & seq.
 Sepultura Vicecomitis, ibid.
 Principes Urbis arcem Iouis demoliuntur; Raimondum Aragonensem, qui eam infederat pellunt. pag. 747.
 Franciscum Sfortiam bello ducem aduersus Venetos sibi assumunt; ac de Sfortiae huius origine. pag. 748.
 Consilia eius in administrando bello, & quomodo Cremonam Papiamq; vrbes initio sibi ceperit ac firmarit. pag. 749.
 Ob eam rem offensi Mediolanenses quid tentarint, quidue Sfortiae ipsi denuntiarint. pag. 751.
 Sfortia denuntiatione ea percussus discicere suspiciones de se ortas conatur. pag. 752.
 Res eius secundae turbant animos Mediolanensium, & effertem sese gloriam illius coercent. pa. 754.
 Mediolanenses ad pacem cum Veneto Senatu faciendam inclinant, idq; consilium per Sfortiae fautores turbatur. p. 755.
 Cur vellet Sfortia bellum, & occasione ea de ingenio moribusq; eius. p. 756.
Dis.

R E R V M

- Diffidium Sfortiae cum Senatu Mediolanensi super defensione urbis.
pag. 758.
- Repentina Venetorum impressione percussa Mediolanenses arbitriū
summæ rei Sfortiae permittunt. p. 759.
- Adiutores, & speculatores ei apponunt, ac de Barptolomæo Bergo-
mense pag. 760.
- Sfortia Venetorum classem expugnat incendiōq; absumit. pag. 761.
- Ob naualem eam victoriam supplicationes habitae Mediolani & do-
na publicæ data Templo Mar. pag. 762.
- Decretum Mediolanensium, quo potestatem ei permissam reuocauit.
re. ibid.
- Carauagij oppugnatio, pericula, & difficultates ibi exhaustae, & quo
casti res Mediolanensis in eo discrimine adiuta. pag. 766.
- Almyfius Bossius, & Petrus Corra, parata de Venetis victoria ouantes
urbem ingrediuntur, & honos D. Ambrosio ob eam rem habitus.
pag. 767.
- Inijum abruptæ dissimulationis belloq; aperto Metropolim ap-
petendi Sfortia vnde arripuerit. pag. 768. & seq.
- Manifesta iam defectione alienarum hostemq; Sfortiam missis in ca-
stra legatis Mediolanensis frustra reconciliare student. pag. 772.
- Id belli principium, quo victor metropolim capessierit, & occasione
ea de Sfortiaci dominatus infaustus, exituq; misero. pag. 773. & seq.
- Belli eius initio, motus rerum, urbium defectiones, & apparatus vtri-
usq; partis. pag. 774. & seq.
- Mediolanenses noua legatione tentant Sfortiae animum, & vicissim
ille legatum suum in urbem mittit, & qui legationis vtriusq; exitus
pag. 776. & seq.
- Postquam ad arma itum, primæ vtrinq; expeditiones, & quod Sfor-
tia periculum adierit. pag. 778.
- Carolus Gonzaga fit Mediolani Tribunus plebis, & dominatum urbis
sibi quaerit. pag. 780. & quomodo ei obuiam itum. ibid.
- Piccinini duo ad Sfortiam transfugiunt, & quo consilio. pag. 781.
- Sfortiae prope dedita urbs prodicione nobilium, & quo casu res disci-
ta fuerit. pag. 782.
- Detecta prodicione facitum in nobiles: imperium plebis inualefcit.
pag. 783.
- Sfortia amissa spe prodicionis ad obsidendam urbem venit, & quam
arcta ea obsidio. pag. 784.
- Plebei magistratus indignitas, & sordes, & inde spes vana hosti, utq;
successerit ad portas irrito conatu. pag. 786.

I N D E X

- Sfortia, misso in urbem caduceatore denuntiat Mediolanensibus extrema, ni se dedant; & quam irrita ea denuntiatio. pag. 787.
- Sfortiae clades ad Modoetiam & Piccinini duo refugiunt in urbem. pag. 788. & seq.
- Melinianum recipit; & qua fraude Piccininus adhuc cum teterit. pag. 791.
- Plebeij Magistratus Mediolani in vincula conijciuntur, nobilesq; sufficiuntur. pag. 793.
- Mediolanenses occulte cum Venetis agunt vt senatum eum ab Sfortiae societate abducant, propeque succedit. pag. 794.
- Carolus Conzaga relietis Mediolanensium castris ad sfortiam transfugit, quanto nostro damno, & quam ob causam. pag. 795.
- Veneti adhuc cunctati, vbi vincere Sfortiam sensere, ad corrumpendam ei victoriam, iniro cum Mediolanensibus foedere, copias suas reuocant, & quomodo elusi. pag. 798.
- Sfortia, & Veneti e socijs aperte hostes, vtque res inter eos circa Briatiae colles gestae; atq; de collum eorum situ. pag. 800. & seq.
- Prohibet Sfortia urbem Veneto subsidio; inde fames extrema Mediolani. pag. 804.
- Ex fame tumultus; & ciuile prope bellum; victrixq; nobilitas in Scalenfi templo post varias sententias, ad sfortiam cuncta trahit. pag. 806. & seq.
- Qua ille moderatione Urbem ingressus fuerit. pag. 807. & seq.

L I B E R XIII.

- Sfortia coronatur in Templo Max. pag. 809.
- Oratio de laudibus eius habita per Guarnerium Castellionaeum. pag. 811. vsque ad pag. 819.
- Paroeciae singulae Urbis deferunt Sfortiae obsequium, & Canonici Templi Max. separatim eo munere funguntur. pag. 820.
- Eorum oratio, & quid vicissim ipse responderit, ibid. & seq.
- Sfortiae consilium de reficienda & munienda Iouis arce, atque aduersus eam rem oratio Georgij Platti in D. Georgij Aede habita. pag. 823.
- Carolus Sfortia Francisci Ducis, frater post Nicolaum Amidanum fit Archiepiscopus. pag. 826.
- Vt fratres sacrum profanumq; imperium mutuae utilitatis causa cōsociarent, famaq; & artes eius societatis. ibid. & seq.
- Pestilentia.

R E R V M

- Pestilentia Mediolani exorta, & quatenam interim cura Archiepiscopo principi;** pag. 828.
Ex peste famēs, & inde bellum cum rep. Senatuq; Veneto. pag. 829.
Pax facta cū Venetis interprete & cōciliatore fratre Leone. pag. 830.
Frateris Leonis mores, & ambigua de eo fama inter scriptores, nomenque etiam ipsius incertum. pag. 830. & seq.
Solenne Transfigurationis, quando, & qua occasione institutum. pag. 834.
Inbilaeum Mediolani quanta hominum frequentia celebratum. pag. 834.
Xenodochium Mediolani à Sfortia instituitur, ac de veteribus Urbis nosocomijs. pag. 835. & seq.
Xenodochia cuncta Urbis in corpus vnum redacta. pag. 837. & quoyure, quibusue sedis Apostolicae priuilegijs. pag. 838.
Xenodochij opes liberalitate Pontificum collatae in pium opus. pag. 839.
Varia Xenodochij domicilia pro varijs hominum calamitatibus, disciplina, regimenq; vniuersum. pag. 840. & seq.
Praefecti, mūnera, & partes quatenam in Xenodochij administratione sint. pag. 843.
Franciscus Sfortia moritur. pag. 844.
Paulo post moritur etiam ipsius vxor, ac de pietate mulieris eius testisq; ab ea extractis. ibid.
Archiepiscopus Carolus Ducis frater moritur, ac de nomine eius duplici. pag. 845.
Stephanus Nardinus Cardinalis fit Mediolani Archiepiscopus. pag. 845.
Eius munificentia erga Med. Eccl. instauratae ceremoniae; collegium Romae institutum; pag. 846.
Galeatius Sfortia saeuus atq; effeminatus patri succedit. ibid.
Saenitiae eius exempla. pag. 847.
Coniuratio in eum, & praefagia, quae caedem antecessere. pag. 848. & seq.
Interficitur in D. Stephani Aede. pag. 850.
Coniuratorum exitus. pag. 850. & seq.
Coniurationis ordo per Hier. Lamp. editus. pag. 851.
Litterae Lampugnani, per quas ille negotij seriem fufus explicauit. pag. 852. & seq.
Interfectio Duce & sepulto Galeatius filius succedit, & legationes ad eum vndique missae. pag. 857.

I N D E X

- Cecus Simonetta vir optime de rep. meritis capite plebsitur. pag. 859.
 Archiepiscopus vt in Sabaudum exierit armatus. pag. 860.
 Galeatij pupilli tutor Ludouicus Sfortia quomodo exerceret Imperium. pag. 861.
 Isabella Galeatij vxor per literas conqueritur apud patrem Regem de Ludouici iniurijs. pag. 862. & seq.
 Alphonfi Regis legatio ad Ludouicum Sfortiam; quae dicta ab legatis, quid vicissim ab Sfortia responsum. pag. 863. & seq.
 Aseanius Sfortia vt Pontificatum Max. sperauerit, vtq; a Borgia superatus. pag. 865. & seq.
 Ludouicus Neapolitani belli metu, Gallorum arma in Italiam vocat; Blancam Mariam Caesari in matrimonium offert, & Dux Mediolani ab eo appellatur. pag. 867.
 Carolo Galliae Regi ad Ticinum mulierculas nobiles dono mittit, vt sibi inuenem conciliaret. pag. 864.
 Galeatius moritur haud sine suspitione veneni; aduersus eam suspicionem Ludouici artes. pag. 869.
 Ludouicus in Templo max. coronatus ad Basilicam Ambrosianam, inde in Arcem procedit. pag. 870.
 Ludouici vxor moritur: exsequiae eius, & ab superstite marito donata templis atq; officia erga mortuam. pag. 871.
 Aseanius Sfortia Cardinalis trinum Ecclesiarum vnum abdicare iussus Metropolim omittit. pag. 873.
 Ambrosiani Monasterij Commendatarius factus constituit eius ordinis disciplinam. pag. 874.
 Hieronymus Sauonarola vates habitus, ac de viri eius casu. pag. 875. & seq.

L I B E R X I V.

- L**udouicus Sfortia Gallorum perfidia in discrimen adductus consultat cum primoribus vrbis pag. 879.
 Landrianus quidam Ludouico fidissimus interficitur, & post eum casum Sfortia fugam parat. pag. 880.
 Tamquam fugiturus disponit imperij curas; cuncta IV. viris commendat. pa. 881.
 In fugae apparatu, iustitiae, siue elementiae famam apud ciues quaerit. pag. 882.
 Vt trepidus moestusq; abierit ex vrbe, & quae cum Dominicanis ad
D. Ma-

R E R U M

- D. Mariae Gratiarum Aedem aed. pag. 883. & seq.
- Paratas ei insidias Andrea Ecclesia Canonicus Mediolanensis indicat. pag. 886.
- Vitatis insidijs Sfortia ad Belasum quiescit, alloquiturq; ibi principes vrbis qui aderant. pag. 887. & seq.
- Cardinalis Ascanius obinrgat fratrem ob res perditas. pag. 889.
- Sfortia per desperationem legatos mittit ad Turcam. pag. 891.
- Mandata & literae, quas exul Sfortia suis ad Turcam legatis dedit. ibidem, & seq.
- Dedecus, & miseria legationis eius, & Mediolani qui sermones ob eam rem. pag. 900. & seq.
- Ioannes Arcimboldus fit Mediolani Archiep. pag. 902.
- Studia eius; dein honores, & quomodo Cardinalis factus. pag. 902. & seq.
- Legatio eius in Umbria Perusumq; & quibus artib; prouincias composituerit ac pacarit. pag. 904. & seq.
- Mediolanensem Ecclesiam triennio rexit absens. pag. 909.
- Cuidus Antonius Arcimboldus Ioannis Archiepiscopi frater, quam ab omni parte similis ei, studijs, & fortuna. ibid. & seq.
- Fit Archiepiscopus, & offensio Principis ex eo. pag. 911.
- Vt Archiepiscoporum domicilio dignitatem, & Metropolitanæ Aedificium addiderit. pag. 912.
- Octavianus Arcimboldus ei succedit. ibid.
- Studia huius, & expectatio de ipso, & mors. ibid. & seq.
- Ecclesia Mediolanensis ab Estensibus per Vicarios administrari coepit. pag. 914.
- Vrbis, & Ecclesiae status in Gallico dominatu. ibid.
- Iacobi Triultij regimen triste vrbis ob factiones, & insensum Sfortiarum demum animum. pag. 915.
- Gallorum iniurijs offensi Mediolanenses, Sfortiam exposcunt renouantq; & illa redit. pag. 916.
- Mediolani accipitur: maiores vrbes in Gallum adhuc prouinciae: suspensi principum Italarum animi, vel peregrino foedere illigati. pag. 917. & seq.
- Inde bellum instaurantē Gallo, Sfortia circumuentus & Heluetiorum prodicione captus. pag. 919. & seq.
- Ascanius Sfortia Cardinalis a proditore placentino deditur hosti, captiuusq; in Galliam asportatur. pag. 921.
- Ludouicus Sfortia carceris tabe absumptus. pag. 921.
- Maximilianus Ludouici filius a Caesare restitutus, dein captus ab Gallo,

I N D E X

- Gallo, & vices aliae Mediolanensium, pag. 922.
 Legati principum Mediolani congregati concilium Pontifici Iulio indicunt, pag. 924.
 Causa transferendi concilij Mediolanum ex Pisanum vrbe quatenam fuerit, pag. 935.
 Quam infesta conuenticulo ciuitas, & contumeliae Mediolanensium in authores eius actionis, pag. 926.
 Clerus Mediolanensis a Gastone Gallo cogitur parere Concilio, pag. 927.
 Concilij authores in Templo max. vrbis huius Card. Sanctae Crucis Pont. Max. falso nomine appellant, pag. 928.
 Cardinali huic ubi hospitium fuerit quamdiu Mediolani moratus, ibid.
 Iulius Pont. Max. eicere Mediolano Gallos, ascitis Heluetiorum auxilijs parat, pag. 930.
 Mediolanenses a Cardinale Medicaco piacula petunt ob contractas labes contagione conuenticuli, pag. 932.
 Galli pelluntur Mediolano; Cardinales capita conuenticuli fugiunt; Medicacus captiuus eripit se hosti, pag. 933.
 Maximilianus Sfortia Mediolanum reducit; & comitas eius in Mediolanenses, pag. 934.
 Coniuratio in eum facta & detecta, pag. 935.
 Rex Franciscus in Italiam irrumpit, capitq; Sfortiam & potitur Urbis, pag. 937.

L I B E R X V.

- I**niti abelli inter Carolum Caesarem & Regem Franciscum, pag. 939.
 Tenente urbem Gallo, qui status rerum; ciuium miseriae; fortia mulierum etiam facta aduersus barbaros, pag. 941. & seq.
 Fames dira in vrbe, & mulierculae vnus scelus, pag. 943.
 Ecclesiae calamitates in eo Gallico dominatu, pag. 944.
 Pia opera tempore Gallorum instituta Mediolani, pag. 945.
 De Iacobo Triultio & Gastone & Cardinale Sedunenfi, & Octauiano Maria Laudensi Episcopo, qui Gallorum temporibus Metropolim obtinere, pag. 947.
 Monumentum Gastoni destinatum ad D. Marthae Aedem, ibid.
 Iacobi Trinultij pietas in exitu vitae, ac de Sacello per eum extracto, pag.

R E R V M.

- pag. 948.
 De Monasterio D. Marthae, ac de B. Veronica Nigrona Monasterij
 eius virginis. pag. 948.
 Miracula eius. pag. 949. & seq.
 Prodigia, quae Gallorum eiectionem antecessere. pag. 953. cladeq;
 publica & repentina ad Arcem Iouis seq.
 Canobij prodigium aliud. pag. 955.
 Quo iure rem Mediolanensem Rex uterq; sibi vindicarent. pag. 956.
 & seq.
 Leo Pont. Max. inito prius cum Galliae Rege foedere mox Caesari
 iungitur; & quanti momenti ea res. pag. 959. & seq.
 Eiciendorum Gallorum consilia quomodo disposita initio fuerint;
 & quemadmodum ea irrita. pag. 961. & seq.
 De Hieronymo Morono & Manfredo Palauino. pag. 962.
 Foedus Pontifici cum Caesare aduersus Gallos occulte initum, pro-
 mulgatur apparatus utrinque, & dolus, & quid etiam in utraque
 parte peccatum. pag. 964. & seq.
 Prosperus Columna ut traiecto ad Vaprium flumine in Gallos incu-
 buerit. pag. 968.
 Apud Claram Vallem sedente Caesariano Pontificioq; exercitu spe-
 cies mirifica ducibus obijcitur. ibid.
 Fit repentina Gallorum eiectio; vel caedes: foederati Metropolim te-
 nent; & quinam casus subitam eam victoriam dederit. pag. 971.
 Pontifex Leo moritur, & afflictis eo casu Caesaris rebus Galli animos
 exere. pag. 971.
 Obsidetur à Gallis oppugnaturq; vrbs; & ab Gallorum odio quanta
 constantia populo Mediolanensi. pag. 974.
 De Andrea Barbato Augustiniano fratre concionibusq; eius ad popu-
 lum, Med. & quanti motus animorum per eum facti in Vrbe. pag.
 975. & seq.
 Franciscus Sfortia adhuc Tridenti moratus reducitur Caesaris ope, &
 quaenam causa iter eius distulisset. pag. 977.
 Qua arte in vrbem ille introductus, & quatenus ea res affixerit Gal-
 los. pag. 978.
 Galli dedita Iouis arce in patriam redeunt. pag. 980.
 Miseriae vrbs postquam Hispani cum Sfortia ibi consistere. pag. 981.
 Bonifacius Vicecomes ut occidere Sfortiam tentarit. pag. 984.
 De caede Monsignorini per Iacobum Medicum patrata. pag. 985.
 Quos in vrbe motus ea res concinerit. pag. 988.
 Noua pericula vrbi ex Gallorum aduentu, & quae res in magno dif-
 crimine.

I N D E X

- crimine fuerit saluti. pag. 989. & seq.
 Prosperus Columna Mediolani moritur. pag. 993. Lanoia Succedit
 ei. ibid.
 Boniuertana aduersus Metropolin expeditio, exitusq; eius. pag. 995.
 Pestilentia Mediolani ingens ex contagione Gallorum. pag. 996. &
 seq.

L I B E R X V I.

- P**ost pestem forma Statusq; vrbis. pag. 1002.
 Irruente rursus Gallo Moronus populū horratur vt sese hosti per-
 mittant. pag. 1004.
 Sfortia, & Moronus ob deditam urbem suspecti Caesarianis. pag. 1005
 Rex Franciscus ad Urbis moenia succedit absceditq; consilio infelici.
 pag. 1006.
 Pontifex Clemens vt spem pacis tentarit primò, dein foedere illigatus
 fuerit. pag. 1008. & seq.
 Regis Francisci iuuenilis error apud Ticinum; initia cladis, & de Ia-
 cobi Medicari facinore, quo Caesarianos demeruit. pag. 1011. & seq.
 Vt apud Ticinum sita fuerint vtraque castra. pag. 1013.
 Vt captus nocturno praelio Rex Franciscus atq; perductus in Hispa-
 niam fuerit. pag. 1015. & seq.
 Post eam victoriam nouae Mediolanensium calamitates; vtq; Daua-
 lus Sfortiae, & Morono turpi fraude exitium pararit. pag. 1017.
 & seq.
 Dissimulatio Caesaris aduersus Sfortiam: Dauali fraudes nouae: cap-
 tius Moronus: Sfortia intra arcem obsessus. pag. 1022. & seq.
 Daualus Mediolani moritur, ac de eo homine quenam fama fuerit.
 pag. 1025.
 Antonius Leua succedit ei, & tenente eo exercitum, quae Mediolanen-
 sium conditio. pag. 1028.
 Tumultus in vrbe ob Leuae importunos mores, & incendium eius iuf-
 su excitatum, direpta cuncta hostiliter, & qui finis ei calamitati,
 pag. 1033.
 Francisci Guiccardini locus, quo deploratae Mediolanensium cala-
 mitates & descriptae. pag. 1036.
 Borbonius Regis sui proditor & transfuga Mediolanum à Caesare
 cum imperio missus stolide barbarezq; in Mediolanenses saeuit.
 pag. 1038.

Preces

R E R U M

- Preces & pacta Mediolanensium, quibus eum placare frustra tenta-
uerunt. pag. 1039.
- Eius Borbonij ridicula mors. p. 1041.
- Iacobi Medicaei solertia, qua paratam sibi captiuitatem elusit. pag.
1045.
- Iacobus Medicaeus Venetos legatos capit: Montem acutum occupa-
re statuit, occi parq; excogitato ad id dolo. pag. 1047. & seq.
- Exercet imperium in finitima loca subigiq; Briantacos & Orobios.
pag. 1050.
- Antonius Leua dolo Medicaeum frustra aggreditur. pag. 1051.
- Medicaeus cum Rhetorum legione prope capit urbem, circumuentusq;
ad Carratum aegre euadit. pag. 1052. & seq.
- Villaterelus Hispanus adimere Medicaeo Mussensem arcem tentat,
idq; consilio infelici, & cum suorum pernicie. pag. 1054.
- Medicaeus Leuam obsidet, prohibetq; auxilia, quae illuc ex vrbe mit-
tebantur. pag. 1056.
- Antonius Leua Medicaeum per beneficia Caesaris conciliat; isq; ab ea
reconciliatione maiora animo agit. pag. 1056. & seq.
- Iacobi Medicaei fratres, sorores; vtq; constituta domus ei ad Mussum
fuerit. pag. 1060.
- Philippus Hispaniarum princeps Carolo Caesari nascitur, & ob eius
rei gratulationem missa in Hispaniam legatio Mediolanensium.
pag. 1061.
- Philippus Archintus Legationis eius princeps quae apud Caesarem e-
gerit. ibid. & seq.
- Permotus legatione Caesar benigne ad Mediolanenses scribit antea
subiratus p. 1062.
- Caesar in Italiam venit: Archintus iterum ad eum legatur. p. 1065.
- Collegium Iurisc. Mediolani antiquitus fundatum priuilegijs ornat.
ibidem.
- Franciscum Sfortiam, data praeteritorum venia, ducem esse Mediola-
ni iubet. pag. 1066.
- Inimicitiae inter Franciscum Sfortiam & Antonium Leuam damno-
sae vrbi. pag. 1068.
- Sfortia suspicionibus varijs irritatus, Philippum Archintum disce-
dere Mediolano iubet. pag. 1069. & quem exitum ea res habuerit.
pag. seq.
- Iacobus Medicaeus cum Sfortia bellam gerit: pax inter eos agitata
per Episcopum Vercellarum, & quibus conditionibus p. 1071. & seq.

Liber

I N D E X

LIBER XVII.

- M**edicaeus Vallemthelinam inuadit; ac de regionis eius situ conditioneque; vetere & noua. pag. 1076. & seq.
 Coniura Medicaei in Valle aggredienda. pag. 1079.
 Apparatus & vires in eam expeditionem; pag. 1080.
 Euentus varij; & quomodo ob rem prospere gestam, legatos ad Principes miserit, honoremque; etiam Deo habuerit; pag. 1082.
 Quid duobus Parochis acciderit. ibid.
 Quomodo Medicaeus expeditionem eam omittere coactus fuerit. pag. 1084.
 De rebus eius ad Montemacutum, totoque; Briantacorum tractu gestis. pag. 1085.
 Bernardini Petrasanctae, & Criminalis cuiusdam fortia facta in exercitu Medicaei. pag. 1086.
 Gabriel Medicaeus Iacobi frater dimicans cadit; ac de iuuenis eius indole, honoreque; ei post mortem habito. pag. 1087.
 De Templo D. Iacobi supra Leucum, vbi situs Gabriel. ibid.
 Inuocata D. Barbarae Virginis ope Medicaeus prospere gerit rem. pag. 1088.
 De Gabriele Cerbellono Medicaei confobrino. pag. 1089.
 Pax inter Sfortiam, & Medicaeum olim tentata, quomodo per Vercellensem Episcopum conciliata demum fuerit. pag. 1090. & seq.
 Sfortia moritur & Caesari legat imperium. pag. 1091.
 Eo mortuo Mediolanenses legationem ad Caesarem mittunt. p. 1092.
 Philippus Archintus legationis eius princeps apud Caesarem manet. pag. 1093.
 Deposcit eum a Caesare Pont. Max. utq. Summis Eccl. muneribus admotus fuerit. pag. 1094. & seq. & res eius gestae. seq.
 Rex Franciscus audita Sfortiae morte urbem Mediolanum appetit rursus, & nouum inde bellum. pag. 1098.
 Antonius Leua moritur in eo Gallico bello. pag. 1099.
 Alphonfus Daualus & Carraciolus Cardinalis ei succedunt. pag. 1100. Res eius Cardinalis, & de monumento eius in Templo max. ibid.
 Medicaei fratres a Valthio circumuenti & in vincula coniecti, & quae ea res exitum habuerit. pag. 1101 & seq.
 De Valthij eius moribus, vltioneque Medicaei in eum. pag. 1104.
 Seditio

R E R V M.

- Seditio Mediolani orta : calamitas inde urbis, & legatio in Hispaniã
missa. pag. 1105. & seq.
- Carolus Caesar Mediolanum venit, & qua populi Cleriq; totius gra-
tulatione acceptus. pag. 1107. & seq.
- Gallorum strages ad Stradelam. pag. 1116.
- Alphonfus Naualus moritur; succeditq; ei Ferdinandus Gonzaga.
pag. 1118.
- Gonzaga vt munierit; excolueritq; urbem. pag. 1118. & seq.
- Philippus Caroli Caesaris filius Mediolanum venit. pag. 1120. & seq.
- Apparatus, & gratulatio urbis in eius aduentu. pag. 1123. & seq.
- Criminatio in Ferdinandum Gonzagam, & defensio eius. pag. 1126.
& seq.
- Hyppolitus Estensis Cardinalis Mediolanensem Ecclesiam tradit Io-
anni Angelo Arcimboldo. pag. 1130. vtq; Arcimboldi morte re-
dierit res ad Estensem. pag. 1131.
- Iacobus Medicacus moritur. ibid.

L I B E R I X V I I I.

- O** Rdo Sancti Francisci de Paula, quando ad Urbem collocatus
fuerit. pag. 1133.
- Franciscani minores quando Sancti Angeli Aedem, quae nunc dicitur
aedificare coeperint. ibid.
- Carolus Caesar Philippo filio rem Mediolanensem tradit. pag. 1135.
- De altero Principis in urbem aduentu. ibid.
- Ferdinandus Toletanus Mediolanum cum Imperio venit. pag. 1136.
- Eo Neapolim, euocato Cardinalis Madrutius vt Prouinciã obtinuerit.
pag. 1137.
- Regendis Italiae rebus institutus a Rege Triunviratus. vt infelix fue-
rit. ibid. & nouae Gallorum, irruptiones. seq.
- In eo metu viginti quinque millia Mediolanensium armantur, caeq;
Ambrosianae cohortes dictae. pag. 1141.
- Cardinalis Estensis abdicat se Pontificatu Ambrosiano tribus nomi-
natis, quorum vnus a Pont. max. Archiep. fieret; vtq; is Archintum
elegerit. pag. 1142.
- Decuriones Urbis ad Regem Philippum de Archinti Pontificatu scri-
bunt, petuntq; vt cum bona ipsius venia adire Ecclesiae possessione
possit. pag. 1143.
- Alterae tertiaeq; literae super ea re mittuntur; & earum exempla.
pag.

I N D E X

- pag. 1144.
 Trinac Regis litterae Mediolanum allatae super Archinti Pontificatu, & earum exempla. pag. 1145. & seq.
 Quae impedimenta Archinto oblata ad possessionem Eccl. adendum. pag. 1147.
 Quomodo Regius Oeconomus praecipue ei obstitit, ac de hominis eius importunitate tristiq; iama. pag. 1148. & seq.
 Pontifex Paulus Pallium Archinto transmittit. pag. 1150.
 Vicarius Archiep. prioris praecipue negotium Archinto faceffit, & qua occasione, quoue instinctu. pag. 1151. & seq.
 Archintus excedere Mediolanensis agri finibus iubetur, vtq; Bergomi fit mortuus. pag. 1153
 Fama de sanctitate eius quibus argumentis comprobata. pag. 1154. & seq.
 Carolus Caesar moritur, & celebrantur exsequiae Mediolani, & occasione ea, res ipsius breui compendio repetitae. pag. 1158.
 Io. Angelus Medicaeus Mediolanensis fit Pont. Max. totaq. eius vita repetita ob merita in patriam. pag. 1161. & seq.
 Carolum Borromaeum, qui postea sanctus fuit, participem consiliorum omnium is Pontifex sibi assumit. pag. 1171.
 Studia & mores eius in Auunculi Pontificatu. pag. 1173.
 Mediolani Archiep. factus in Patriam venit. pag. 1174.
 Eius Pontificatu noua facies data Clero populoq; Mediolanensi; & occasione ea repetitae vrbis antiquitates. pag. 1175.
 Decora quoq; repetita vrbis; Pontifices; Cardinales; bello clari. pag. 1177. & seq.
 Studia literarum antiquitus frequentata vrbis. pag. 1181.
 Gymnasia Vrbis vetera, & noua. pag. 1182. & seq.
 Societatis Iesu patres quando in vrbem inducti. pag. 1183.
 De Seminario S. Ioannis, & Collegio Heluetico, & Seminario Canonicae. pag. 1184. & seq.
 De veteribus Templis vrbis pag. 1186. & seq.
 Publica opera pauperibus alendis. p. 1199. & seq. vsq; ad finem.

IOSEPHI RUFFA MENTII
EXSUSCIPIT ANNO DOMINI
HISTORIARUM
ECCLÉSIAE MEDIOLANENSIS
PARS ALTERA
LIBER PRIMUS

Ille & cetera nosse oportet
Hanc & cetera nosse oportet
Ille & cetera nosse oportet
Hanc & cetera nosse oportet
Ille & cetera nosse oportet
Hanc & cetera nosse oportet
Ille & cetera nosse oportet
Hanc & cetera nosse oportet
Ille & cetera nosse oportet
Hanc & cetera nosse oportet

